Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2110 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 12 februarie 1956

Cetăţeni! Utemişti şi tineri!

Verificaţi dacă sînteţi înscrişi pe listele electorale. Este o îndatorire cetăţenească.

FAPTE PILDUITOARE

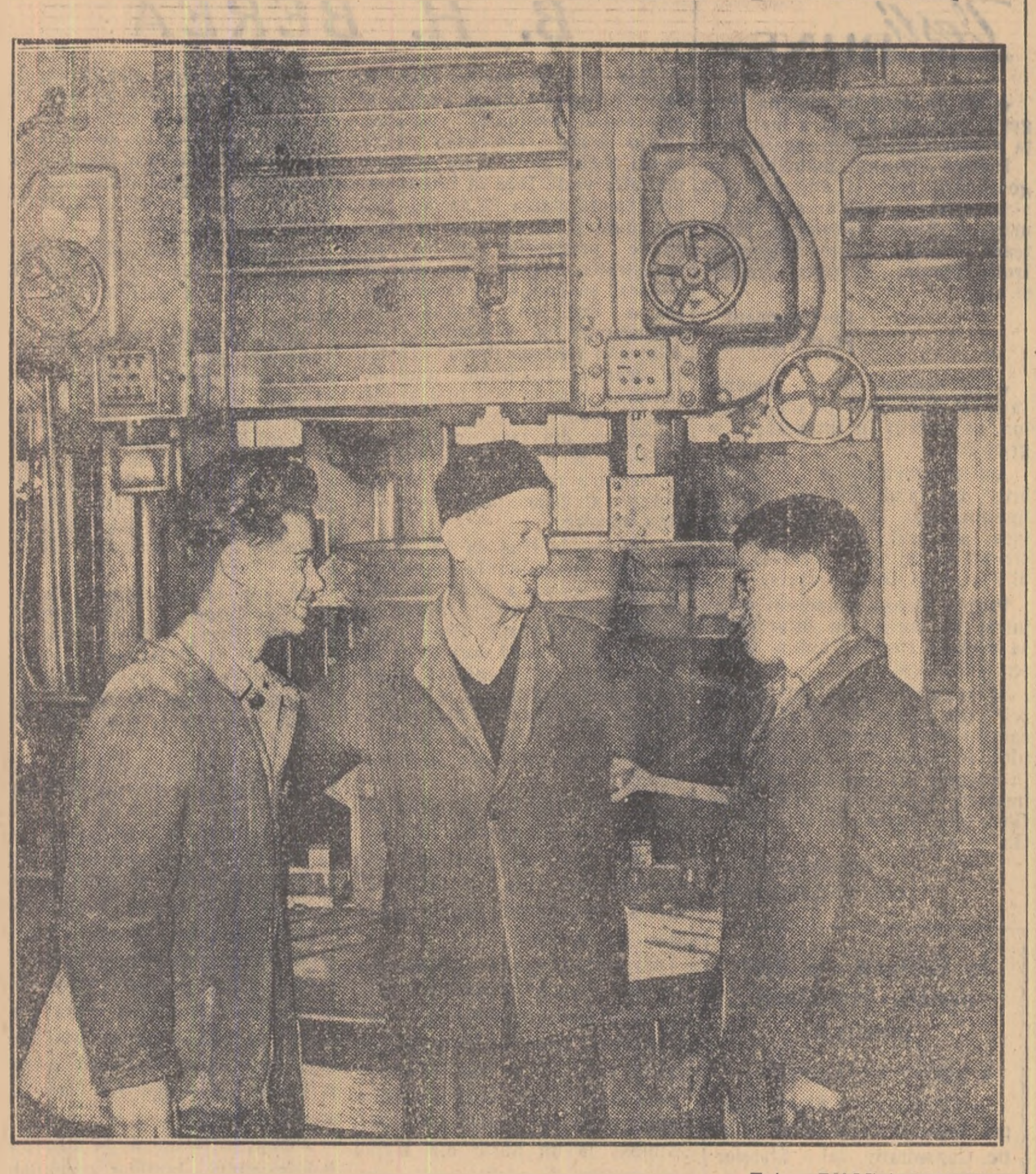


Foto: EUGEN CSIKOŞ

Cum se cîştigă prestigiul? Unii cred că prestigiul se poate impune. Ei cer să li se vorbească neapărat cu „dumneavoastră", se răstesc la om, îi ţin „la respect". Alţii cred că prestigiul poate fi cerşit: „hai, tovarăşi, tinerilor, respectaţi-mă, că şi eu o să fiu mai înţelegător cu lipsurile voastre..."

În realitate, prestigiul nu poate fi impus şi degeaba este cerşit. Autoritatea morală nu poate fi decît cucerită. Dacă lucrezi mai bine decît ceilalţi şi ei văd asta, dacă te comporţi cu demnitate, dacă-ţi ajuţi tovarăşul la nevoie fără să faci paradă de acest fapt, dacă nu ierţi slăbiciunile altora şi nu ţi le ierţi nici ţie, atunci fără cuvinte, pe nesimţite, oamenii te vor stima, te vor aprecia, vei dobîndi prestigiul.

Despre toate acestea ne-a vorbit, fără să fie sigur că vor ajunge sub ochii cititorilor „Scînteii tineretului", tovarăşul Vasile Bulancea, secretar de organizaţie U.T.M. de schimb în secţia mecanică a uzinei „Mao Ţze-dun" din Bucureşti.

Iar cînd a fost vorba să-şi exemplifice spusele, el n-a avut decît să întoarcă puţin capul.

La cîţiva metri depărtare, la cel mai mare strung al atelierului, un carusel modern, un tînăr priveghea tabloul de comandă.

— Nu ştiu sigur cine e — Ion care a ieşit anul trecut lucrător, sau Moscu, deocamdată încă ucenic în anul III? Fraţii Başta seamănă ca două picături de apă — ne-a spus secretarul.

La strungul carusel, în schimburi diferite, lucrează fiii comunistului fruntaş în producţie Aristide Economu. Împreună cu tatăl lor, ei completează cele trei ture în atelier.

De mulţi ani tovarăşul Aristide Economu e cunoscut în uzină. La maşina sa, folosind metode avansate, el a obţinut recorduri de rîvnit. Dar muncind, dînsul privea şi în jurul lui. Cu dragoste de părinte l-a învăţat meseria şi pe Bleajă Vasile, astăzi strungar calificat în secţie, şi pe Tubicică Mihai, acum dispecer şi pe mulţi alţii. Au fost aduşi la el şi oameni care aveau nevoie nu numai de un sfat în profesiune dar şi de un suflet tare, care să-i împiedice să alunece pe o cale greşită. Dar şi aceştia, la strungul lui Aristide Economu au învăţat meserie şi şi-au întărit inima.

Poate mai era nevoie de încă o probă pentru ca strungarul acesta să capete autoritate în faţa tuturor?

Poate era nevoie de încă o dovadă a dragostei lui pentru clasa muncitoare, al cărei fiu este?

Desigur, sînt oameni care, ajunşi fruntaşi ai profesiunii lor, îşi îndreaptă totuşi copiii pe alte căi, mai lesnicioase. Aristide Economu n-a fost unul dintre aceştia. Pe fiii săi, el i-a adus la locul cel mai iubit — lîngă maşină. Şi astăzi, la strungul carusel, Aristide însuşi îi învaţă meseria.

De jur împrejur, oamenii privesc. Să nu crezi niciodată că fiecare gest al tău nu e observat de ceilalţi. Oamenii privesc şi ei văd că Aristide Economu nu-şi cocoloşeşte copiii, ci cu severitate veghează munca fiecăruia. Toţi văd că el nu-i dădăceşte, ci le cere să observe singuri cu atenţie, că le dezvoltă curiozitatea profesională cerîndu-le să-i „fure" secretele, pe care de fapt, însă, nu le ţine de loc sub cheie...

Toţi văd, mai ales, că Aristide Economu n-are nici acum numai doi fii, ci că viaţa sa este astăzi dăruită tuturor — acum în sarcini de partid, acum cu însărcinări profesionale în plus, prin cazangeria îndepărtată.

De aceea, în secţia mecanică a uzinelor „Mao Ţze-dun", unde sînt mulţi tineri buni, dar unde mai sînt şi din aceia care nu ştiu încă să-i respecte pe cei mai maturi, văzîndu-l pe Aristide Economu aproape tot prind respect faţă de muncitorii şi maiştrii mai în vîrstă. Îi vorbesc mai atent, îi ascultă mai mult.

Şi comunistul Aristide Economu este departe de a fi o excepţie în atelier. Maistrul Rădulescu Ion a crescut şi el aici mulţi tineri. Principiul său este să nu-i instruiască pe om numai la cursuri, ci şi, mai ales, încredinţîndu-i lucrări grele; cînd el se va strădui să le înfăptuiască, atunci îi va fi cel mai bine venit şi ajutorul.

Cîte modele înalte n-au în faţa lor tinerii noştri muncitori? În care uzină, în care secţie nu sînt numeroşi oameni de tip nou — comunişti, care-şi cuceresc prestigiul prin atitudinea lor în muncă şi viaţă?

Ar trebui adesea să preţuim mai bine acest exemplu.

În strungăria uzinelor „Mao Ţze-dun" — de pildă — tinerii ca Săceanu, Bîrcea, Androne, Păraşcu şi alţii au ştiut într-adevăr să primească ajutorul celor în vîrstă. De unii însă cum e Diaconu Marin, sprijinul nu se prea lipeşte.

Pentru a înfăptui sudura dintre generaţii, e oare deajuns să lăsăm faţă în faţă pe lucrătorul tînăr şi pe cel vîrstnic?

Se pare că aşa socoteşte de obicei şi biroul organizaţiei U.T.M. de schimb.

Cei despre care aminteam mai sus au desigur în plus calitatea de a şti să vorbească tinerilor pe limba tinereţii lor. Dar sînt mulţi vîrstnici ale căror fapte îndreptăţesc cel mai adînc respect, cea mai mare ascultare, dar cărora greutăţile vieţii le-au creat un temperament mai retras, mai închis, i-au făcut să pară poate posaci sau aspri.

Intr-o măsură de zece ori mai mare organizaţiile noastre U.T.M. ar trebui să îndrepte ochii tinerilor în primul rînd spre faptele pilduitoare ale acestor oameni.

Mai des ar trebui ca ele — ca şi biroul organizaţiei U.T.M. din secţia mecanică de la „Mao Ţze-dun" — să-i invite pe muncitorii şi maiştrii vîrstnici la şedinţele organizaţiei, la consfătuirile de brigadă, la reuniunile de tineret, unde aceştia să aibă prilejul să fie împreună mai pe îndelete cu tineretul, să fie înţeleşi şi iubiţi de el.

Să ne fie mereu modele oamenii care cresc tînăra generaţie; fără să-şi impună şi fără să-şi cerşească prestigiul, ei şi-l cuceresc de la noi prin fapte.

„Scînteia tineretului"

Delegaţia P. M. R. la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

La 11 februarie a părăsit Bucureştiul îndreptîndu-se spre Moscova, delegaţia Partidului Muncitoresc Romîn invitată să participe la lucrările celui de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Din delegaţie fac parte tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chişinevschi, Miron Constantinescu şi Petre Borilă.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost însoţiţi de tovarăşii: Chivu Stoica, Al. Moghioroş, Emil Bodnăraş, Al. Drăghici, N. Ceauşescu, D. Coliu, L.Răutu, Şt. Voitec, S. Bughici, I. Cozma, Gr. Preoteasa, Constanţa Crăciun, Gherasim Popa, Ghizela Vass, Ana Toma, G. Gaston Marin şi alţii.

Au asistat I. I. Horoşilov, V. S. Nikolaev şi P. A. Pavlov, consilieri ai Ambasadei U.R.S.S. la Bucureşti. (Agerpres).

CEFERIŞTII CRAIOVENI ÎN ÎNTRECERE

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Cu cîtva timp în urmă, în adunări de producţie, feroviarii de la depoul C.F.R. Craiova şi-au luat noi angajamente în cinstea zilei de 16 februarie. Ei au hotărît atunci să transporte 10 trenuri cu tonaj sporit, să depăşească cu 6 la sută planul producţiei globale, să sporească cu 5 la sută productivitatea muncii. Dezvoltînd întrecerea socialistă, la 7 februarie ei au remorcat 9 trenuri cu tonaj sporit. Planul exprimat în sute tone brute pe km. a fost depăşit cu 8 la sută, iar la producţia globală cu 9 la sută. Productivitatea muncii a fost sporită cu 7 la sută. Aceste realizări sînt legate şi de numele mecanicilor de locomotivă Nicu Gogu, Constantin Vlăduţ şi Zaharia Ursu, care au remorcat cele mai multe trenuri cu tonaj sporit şi de muncitorii Traian Ciocave, Cazangiu, Dumitru Băldăţeanu, meserii de la secţia de ajustaj, Ilie Molea din echipa de reparaţii locomotive cu ridicarea de pe osii, care pe lîngă depăşirea cu regularitate a normelor de lucru cu 22 la sută au executat lucrări de calitate bună.

Însemnări

Sugestii pentru viitoare picturi

Un tînăr blond, cu o înfăţişare concentrată stătea aplecat asupra unui caiet de desen. Aşezat la un capăt al sălii clubului ca într-un post de observaţie, el urmărea de acolo figurile şi gesturile instrumentiştilor care făceau repetiţia unui concert de Mozart. De sub vîrful creionului albastru, pe care-l mînuia cu repeziciune, apăreau pe coala de desen diferite instantanee din spectacolul care se desfăşura înaintea lui ca şi cum pictorul amator ar fi încercat să tălmăcească în desen strălucirea şi fantezia melodiilor mozartiene.

Iată, de pildă, pe tînărul care cîntă la corn, Blaga Ionel. Dimineaţa lucrează într-un atelier de mecanică, la repararea locomotivelor combinatului. E negru pe faţă şi pe mîini din cauza uleiului şi a funinginei. Cu greu îl mai recunoşti printre pupitrele de aici, cînd îşi ia instrumentul cu mîinile curate spre a executa o bucată simfonică. Dar nu e vorba numai de o schimbare de decor şi de înfăţişare exterioară. Tînărul acesta este îndrăgostit de muzică.

Cînd îl aud că execută un solo de corn, ca cel din simfonia a V-a de Beethoven, mi se strînge inima la gîndul că va greşi vreo notă. Dar lucrul acesta nu se întîmplă... Alama instrumentului sună corect, cu nuanţări delicate şi în acele momente, de emoţie, mi se pare că recunosc şi mai bine sufletul acestui tînăr, de mare sensibilitate.

Ar fi interesant şi un studiu de pictură care să reprezinte numai doi violonişti, pe Heffner William tatăl şi pe Heffner William — fiul. Bătrînul strungar şi tînărul electrician stau la pupitre, faţă în faţă, unul la vioara întîia şi celălalt la vioara a doua.

Tînărul Nagy Robert e un strungar de mare precizie şi de multe ori îndemînarea profesională i-a fost verificată, cînd a strunjit la maşina lui piese extrem de fine pentru instrumentele de alamă ale orchestrei. Nagy e un membru recent al ansamblului muzical. De-abia de un an de zile, ajutat de tovarăşii săi mai în vîrstă, a învăţat să cînte la masivul contrabas.

Şi, însfîrşit, concertul în sala de spectacol. Pentru orchestră e suprema verificare în faţa publicului. Pentru pictor e tabloul de comparaţie, romanul său. Dacă vrei, poţi surprinde numai orchestra în lumina orbitoare a scenei. Dar şi mai interesant ar fi să reprezinţi feţele încîntate şi uimite, extrem de serioase ale publicului, format în mare parte din muncitorii combinatului siderurgic Hunedoara. Expresia figurilor lor este semnificativă pentru ceea ce numim noi trezirea la o viaţă nouă, cultă. Este în sala teatrului „Maxim Gorki" un loc potrivit pentru asemenea observaţii. Dacă te aşezi în mijlocul sălii, între cele două oglinzi mari aşezate faţă în faţă pe pereţii laterali, ai să vezi orchestra şi spectatorii din trei direcţii diferite. Odată cu direcţia scenei şi de două ori reflectate în oglinzi. Cu acest prilej eu aş memora gesturile dirijorului Boris Cobasnian, îmbrăcat în haină neagră, de concert, tînăr şi strălucitor, reflectat în cele două oglinzi. Prea puţini din cei care sînt în sală cunosc munca lui zilnică, dusă cu migală pentru cizelarea fiecărei părţi de concert.

Repertoriul concertului comemorativ Mozart pe care-l pregătim este extrem de pretenţios: „Mica serenadă" şi uverturile la opera „Don Juan" sau „Nunta lui Figaro". Ce să mai spun de „Simfonia în si bemol major"? ...Poate chiar dirijorul înainte de a ridica bagheta, are o înfiorare în inimă. Dar el a coborît mîna, cu un gest scurt şi orchestra a început să cînte...

Şi spectatorului aşezat între oglinzi i se pare că muzica se revarsă din toate părţile, parcă ar cînta trei orchestre deodată.

V. NICOROVICI

De pe cuprinsul patriei

În ziua schimbului de onoare

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru). În aceste zile a avut loc la depoul C.F.R. Timiş-Triaj un schimb de onoare organizat în cinstea zilei ceferiştilor. Colectivul de aici s-a pregătit pentru a obţine importante realizări. La secţia Timiş-Triaj mecanicii au pornit hotărîţi să transporte cît mai multe trenuri cu tonaj sporit. În ziua schimbului de onoare au fost formate 6 garnituri de tren cu tonaj sporit depăşind astfel cu 565 tone sarcina planificată. Printre mecanicii fruntaşi care se mîndresc cu aceste rezultate sînt mecanicul utemist Mircea Duţă şi tînărul fochist Nicolae Moţoc de pe locomotiva nr. 150057. În ziua schimbului de onoare, din secţia mecanică condusă de maistrul Ion Grigore pe lîngă muncitorii vîrstnici s-au evidenţiat numeroşi tineri: utemistul Emeric Andor, Dumitru Dobre, Alexandru Dobre, Constantin Rădulescu, Ion Brad, Alexandru Macicu şi Constantin Apostol.

La cabinetul tehnic au fost înregistrate cu ocazia schimbului de onoare două importante propuneri de inovaţii. Maistrul Ion Grigore a propus construirea unui dispozitiv pentru strunjirea şi filetarea şuruburilor de la penele de reglare a cutiilor de grăsime ale locomotivelor. Prin această inovaţie se reduce timpul de lucru la cele două operaţii de la 38 minute la 5 minute. Strungarul comunist Aurel Lazăr a făcut şi el o propunere de inovaţie. Dispozitivul său pentru rodarea membranelor de la supapele de aspiraţie şi comprimare ale pompelor de aer înlătură complect munca manuală.

Cel mai mare magazin de confecţii din ţară deschis în Capitală

Sîmbătă dimineaţa s-a deschis în Capitală pe Calea Victoriei nr. 11 un nou magazin de confecţii şi galanterie, cel mai mare magazin de acest fel din ţară.

Consumatorii pot găsi în acest magazin un bogat sortiment de confecţii pentru bărbaţi, femei şi copii, precum şi numeroase articole de galanterie.

Magazinul se va aproviziona în mod direct de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, cu care se va ţine o legătură permanentă pentru comunicarea aprecierilor şi propunerilor publicului cumpărător făcîndu-se totodată un studiu temeinic al cererii consumatorilor pentru articolele acestui sector. În cadrul magazinului a fost introdus pentru prima oară sortimentul minimal în sectorul de confecţii, magazinul fiind în permanenţă aprovizionat cu cele mai solicitate sortimente de confecţii. În magazin există un atelier de retuş pentru efectuarea de mici ajustări la confecţii la cererea cumpărătorilor.

Constănţenii trăiesc o altfel de viaţă decît cea din trecut

Analfabetismul rămîne din ce în ce mai mult o amintire tristă a trecutului. Anul acesta în regiunea Constanţa învaţă literele cărţii ultimii analfabeţi din cei 57.240 neştiutori de carte care existau în regiune cu 10 ani în urmă.

În şcolile elementare şi de 7 ani din regiune, cu limba de predare romînă sînt cuprinşi astăzi aproape 54.000 de elevi, faţă de mai puţin de 33.000 din anul 1944, iar în şcolile minorităţilor naţionale învaţă aproape 4200 de elevi. În anul 1944 în regiunea Constanţa nu exista nici o şcoală de predare în limbile minorităţilor naţionale. Numărul cadrelor didactice din regiune s-a dublat în această perioadă.

Odată cu lumina cărţii, dobrogenii au învăţat cum să lupte şi împotriva bolilor. Malaria, care bîntuia odinioară în această parte a ţării a fost complect lichidată, iar tifosul exantematic, destul de răspîndit cu ani în urmă, este pe cale de dispariţie.

Reţeaua de ocrotire a mamei şi copilului s-a dezvoltat continuu. Numărul paturilor pentru copii şi femei în spitale a sporit cu 282 la sută faţă de anul 1944. În regiune există astăzi 43 case de naştere, secţii de obstetrică şi ginecologie. A fost reorganizată pe baze moderne maternitatea Constanţa, iar în întreprinderi numărul punctelor sanitare a crescut faţă de anul 1948, cu 530 la sută. În ultimii ani, numărul staţiunilor de salvare din regiune a sporit de 6 ori.

DE VORBĂ CU UN COLECTIVIST FRUNTAŞ

M-am întrebat de ce mai toţi vorbeau cu atîta dragoste despre colectivistul Constantin Tudor. Mi-am dat seama mai tîrziu.

Preşedintele sfatului popular din Amzuleşti mi-a spus:

„Constantin Tudor este un colectivist fruntaş, asta ştie toată comuna". De vrei să discuţi cu colectiviştii despre lucrările de întreţinere a culturilor, aceştia îţi dau să înţelegi că cel mai în măsură să lămurească această problemă e brigadierul colectivei: Constantin Tudor.

Iar preşedintele gospodăriei agricole colective, atunci cînd am legat discuţia despre veniturile dobîndite de colectivişti, mi-a spus:

— Printre cei care au primit în toamna aceasta cereale din belşug e şi Constantin Tudor...

Atunci am hotărît să-l întîlnesc şi să-l cunosc neapărat pe acest colectivist despre care se spun atîtea lucruri bune.

L-am întîlnit şi cunoscut la colţul roşu al colectivei. Constantin Tudor, împreună cu cei din brigada lui tocmai venise de la cîmp. Am aflat că în ziua aceea făcuseră lucrări de întreţinere a culturilor şi altele pentru pregătirea campaniei agricole de primăvară.

Mi-a povestit despre munca celor din brigada lui. Pentru unii, adică pentru cei harnici, găsea cuvinte de laudă; pentru alţii, pentru cei ce „nu s-au prea înghesuit la muncă" — cum spunea el, găsea cuvinte de glumă usturătoare. Îl lua cam aşa:

— Cine munceşte mult, are mult, fiindcă aşa-i drept. Eu am făcut, cu nevasta, 451 de zile-muncă. Şi pentru asta mi s-au cuvenit: 8.977 kg. boabe de porumb, 4.483 kg. de grîu, 1.672 kg. de cartofi, 67 kg. de zahăr, 439 kg. floarea-soarelui, 34 kg. de fasole, 26 kg. de lînă, 225 kg. mazăre, 111 kg. ceapă şi 1.177 lei.

Zîmbea apoi:

— Vreţi să mai spun? Fie! Am mai luat orz, brînză, furaje pentru vaca pe care am cumpărat-o în toamna trecută. Mi-am luat, pe banii cîştigaţi prin valorificarea unei părţi din ce-mi prisosea, materiale — şi în primăvară îmi ridic o casă nouă. O să-şi facă şi Enache Toma şi Ilie Şerban case noi fiindcă şi ei au primit din pătulele şi hambarele colectivei tot cam cît mine.

Şi încheie:

— Cine face în anul ăsta ca mine, ca mine să „păţească". Unii zîmbeau mulţumiţi. Cei care făcuseră multe zile-muncă. Alţii plecau tăcut capul. Puţini însă: cei care „nu se îngrămădiseră la muncă".

După ce discută cu cei adunaţi la colţul roşu despre una, despre alta, Constantin Tudor mi se adresă:

— Vă interesează cum întreţinem noi culturile? Intr-un cuvînt, bine. Iată, astăzi am fost la cîmp. Unde avem terenurile joase, am făcut nişte şenţuleţe să se scurgă apa, să nu se facă bălţi. Vezi, apa prea multă strică grîului cînd bălteşte deasupra, dar cînd se strînge în fundul brazdei, la rădăcină, atunci e altceva, foloseşte. După aceea, în locul pe care-l numim Sălişte am pus parazăpezi. Dacă oprim zăpada pe locuri, se chiamă că am arvunit belşugul anului acesta.

Tot cei din brigada mea, Vasile Şerban şi încă vreo trei, duc gunoi de grajd la cîmp şi fac platforme în capul tarlalei în care, la primăvară, vom însămînţa porumb. Sămînţa am ales-o, bob cu bob, numai de la jumătatea ştiuleţilor.

Constantin Tudor se însufleţea povestind.

— Păi ştiţi, tovarăşe, de ce facem toate aceste lucruri? Fiindcă la toamnă vrem să dobîndim mai multe bucate. Ne-am învăţat să trăim mai din belşug. Vrem case mai arătoase. În loc de opinci, purtăm bocanci sau cizme şi socotim că nu ne strică dacă în locul greierilor din pereţii de paiantă ai caselor vechi, au să ne cînte aparatele de radio în case noi.

Cei din jurul lui au zîmbit cu înţeles. Zîmbetul lor mă făcea să înţeleg că năzuiau spre aceleaşi lucruri.

Planurile lor vor deveni realităţi, prin munca lor, în marea familie a colectivei. La toamnă vor avea alte planuri. Vor deveni şi acelea realităţi tot prin munca lor. Şi aşa mai departe...

TEOFIL SILVE

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Craiova

LA 18 ANI

În viaţa tinerei Grigore Elena, ajutoare de maşinist la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", se va întîmpla în curînd un eveniment deosebit: va împlini 18 ani.

„Vasăzică pe 7 martie voi împlini 18 ani" — a constatat deunăzi Grigore Elena şi ochii săi au clipit de cîteva ori a bucurie. Elena a venit nu demult dintr-un sat de lîngă Bucureşti şi pînă acum n-a avut prilejul să-şi serbeze în chip festiv ziua ei onomastică. Uneori, în cîte un an, şoptea cu prefăcut regret vreunei prietene:

— Vai, tu, ieri a fost ziua mea şi nici nu m-ai felicitat măcar!

— Dar mi-ai spus? De unde să ştiu eu cînd e ziua ta?

Dacă ştiam te-aş fi tras niţel de urechi ca să creşti mai mare.

— Ei, nu-i nimic. Şi eu am uitat.

În simplitatea ei împlinită de o modestie plină de naturaleţe şi obraji înroşiţi de timiditate, Elena n-a găsit de cuviinţă pînă acum să-şi întîmpine cu petrecere şi veselie aniversarea fiecărui an împlinit. De altfel, pînă la această vîrstă avea întotdeauna impresia că e încă un copil care de-abia acum începe să primească de la viaţă necunoscutele bucurii şi frumuseţi spre care închipuirea sa aspira nestăpînită.

Ei, dar pînă la 7 martie, memorabila zi în care va păşi pragul maturităţii, nu mai e mult. Atunci va împlini 18 ani.

18 ani! Vă închipuiţi ce înseamnă pentru un tînăr ziua în care împlineşte 18 ani? E ziua în care viaţa atestă certificatul nescris al împlinirii maturităţii.

18 ani înseamnă pentru Elena că păşeşte — în cel mai real înţeles al cuvîntului — în viaţă.

Pentru prima oară Elena şi-a pus în gînd ca anul acesta să-şi serbeze ziua onomastică. Ne pare rău că nu ştim cum anume Elena va cinsti acest eveniment nespus de frumos. S-ar putea ca în acea zi să-şi invite fără prea multă ceremonie şi protocol doar prietenele cele mai apropiate şi — — prietenul. Oricum, Elena are de gînd să-şi serbeze într-un chip cît se poate de frumos cei 18 ani.

La cîteva zile după aceasta, deci la 18 ani şi patru zile, Elena Grigore va vota pentru prima oară în viaţa ei.

În legătură cu aceasta Elena vrea să facă unora cîteva surprize. În primul rînd părinţilor. S-ar putea, bănuieşte ea, ca dînşii să nu mai ţină minte că la 7 martie fiica lor cea mai mare împlineşte 18 ani.

Şi în ziua alegerilor cînd va merge acasă, în comuna Dragomireştii din Deal — aşa cum face în fiecare duminică — îi va întreba cu prefăcută mirare:

— Unde vă duceţi?

— Mergem să votăm.

— Ah, bine că mi-aţi adus aminte. Trebuie să plec şi eu imediat la Bucureşti ca să nu întîrzii...

— Unde să întîrzii?

— De la votare! N-am împlinit 18 ani!? Acum 4 zile i-am împlinit...

A doua surpriză le-o va face celor de la sfatul popular în ziua de 8 martie. Atunci va merge acolo şi va întreba revoltată:

— Tovarăşe, eu de ce nu sînt trecută pe listă ca să votez?

— Păi dacă n-ai dreptul?

— Cum n-am dreptul?

— Ai 18 ani?

— Sigur că am. Ce-ntrebare!? Chiar ieri i-am împlinit. Aşa că vă rog să mă treceţi imediat pe listă...

...Elena Grigore împlineşte 18 ani, devine cetăţean major. Ca semn al preţuirii sale pentru acest eveniment unic în viaţa sa, patria îi înmînează primul buletin de vot...

I. BAIEŞU

Semnarea Protocolului privind schimbul reciproc de mărfuri dintre R. P. R. şi U. R. S. S. în anul 1956

Ca urmare a tratativelor purtate, la 11 februarie 1956 s-a semnat la Moscova Protocolul privind schimbul reciproc de mărfuri dintre Republica Populară Romînă şi Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste în 1956.

Protocolul prevede mărirea continuă a volumului schimburilor de mărfuri în comparaţie cu anul 1955.

Uniunea Sovietică va livra Republicii Populare Romîne bumbac, laminate de oţel, minereu de fier, cocs, metale neferoase, utilaj industrial, maşini agricole, autovehicule şi alte mărfuri necesare economiei naţionale a Republicii Populare Romîne.

Republica Populară Romînă va livra Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste produse petrolifere, vase pescăreşti, şlepuri, mobilă, carne şi alte mărfuri pe care Republica Populară Romînă le-a livrat Uniunii Sovietice şi în anii trecuţi.

Protocolul a fost semnat: din partea romînă — de ministrul Comerţului Exterior M. Popescu, din partea sovietică — de ministrul Comerţului Exterior I. G. Kabanov. (Agerpres)

PATINOARELE vă aşteaptă

În sfîrşit, gerul care pînă acum s-a lăsat aşteptat, a venit şi pe meleagurile noastre. Pe străzi, trecătorii se îndreaptă cu paşi grăbiţi spre casele călduroase.

Există totuşi oameni cărora gerul le aduce bucurii. Aceştia pot fi văzuţi zilnic purtînd pe umeri patinele, îndreptîndu-se spre patinoare. Zburdînd pe gheaţă, tinerii se bucură de binefacerile naturii. Patinajul dezvoltă rezistenţa fizică şi o seamă de importante calităţi morale.

Un „tren" cu multe persoane, dar care avea viteza acceleratului, a fost prima preocupare a tinerilor veniţi zilele trecute pe patinoarul asociaţiei „Ştiinţa". Patinatorii, unii mai pricepuţi, alţii începători, s-au prins puternic de mijloc şi au patinat două — trei ture; apoi o frînă bruscă a patinatorului din faţă şi „trenul" a făcut un viraj scurt dar şi de scurtă durată fiindcă „vagoanele" sale au deraiat de pe gheaţă, undeva în troienii de zăpadă.

Denumirea patinoarului — Ştiinţa — nu s-a desminţit: studenţii au asaltat gheaţa luîndu-şi cu veselie rămas bun de la prima vacanţă din acest an şcolar.

Nu au lipsit de pe patinoar tinerii muncitori şi elevi veniţi să-şi petreacă aci clipe de destindere. Alături de ei, copiii încercau destul de stîngaci să intre în tainele acestui frumos sport.

Şi pe voi, dragi cititori, gheaţa patinoarelor vă aşteaptă să-i încercaţi oglinda. Lunecînd pe ea, puterile voastre vor creşte; mîine veţi munci mai bine, veţi înfrunta cu tărie asprimea gerului.

Patinoarele vă aşteaptă! **I. N.**





Să grăbim pregătirile pentru campania de primăvară

* * *

Ce poate ascunde un procent ridicat

HAGIENI (de la trimișii noștri). — In anul trecut, S.M.T.-Hagieni a fost fruntașă pe țară în campaniile agricole. Se presupunea că și acum, în perioada reparațiilor, această stațiune va ocupa un loc de frunte.

Din păcate însă, laurii succeselor au început să amețească atît colectivul de conducere al S.M.T.-ului cît și unele organe superioare care aveau datoria de a îndruma și controla munca acestui S.M.T. Deși data pînă cînd trebuiesc terminate reparațiile se apropie rapid, la 8 februarie erau reparate la S.M.T.-Hagieni doar 70 la sută din totalul tractoarelor și mașinilor planificate. „70 la sută este totuși un procent ridicat", se poate spune. In procentajul acesta sînt cuprinse însă și cele 16 motoare reparate în industrie, precum și un număr de mașini agricole reparate în S.M.T.

Lipsa gravă constă în faptul că nu se dă suficientă atenție reparării celor mai importante mașini. De pildă, din cele 44 tractoare planificate nu-s gata decît 13, din 16 șasiuri de tractoare doar 5, din 104 pluguri s-au reparat pînă acum 62, din 32 remorci cisterne — 12, din 29 remorci dormitor — 12 și din 26 pompe de irigat — 8.

Iată deci că în spatele procentajului relativ mare se ascunde o situație proastă.

Care sînt cauzele? Neaprovizionarea la timp cu piesele necesare și neasigurarea unor condiții corespunzătoare de muncă și de trai pentru mecanizatori. Lipsesc din stațiune pinioane pentru cutiile de viteze, axuri principale, tuburi de radiatoare, diferite garnituri și carton pentru confecționarea acestora, splinturi, diferite rondele, pompe de alimentare, cuzineți, chiulase. Din această cauză, șasiurile S.R.T. de exemplu, au așteptat mai bine de o lună de zile în atelier, ca apoi, tot fără pinioane să fie scoase afară. Bazele de aprovizionare nr. 9 Constanța și nr. 12 Slobozia fac promisiuni și amînări, de azi pe mîine. Pe de altă parte în atelier e frig, conducerea stațiunii nu s-a ocupat din timp de amenajarea unui sistem de încălzire. Podul rulant așteaptă de luni de zile să fie montat. Hrana la cantină este slabă, iar în ultima vreme, stațiunea a rămas fără apă. Din cauza lipsei de apă, în zilele de trei și patru februarie mecanizatorii n-au putut lucra. Lipsurile acestea puteau fi lesne înlăturate, dacă conducerea stațiunii, în frunte cu tovarășul Ilie Cernica, director, s-ar fi preocupat la vreme. Dar preocuparea în această privință a lipsit. De mai bine de doi ani întreprinderea de construcții nr. 1001 (director I. Bacalu) lucrează la crearea unui sistem de alimentare cu apă a stațiunii. Cu toate acestea nici pînă acum nu s-a făcut nimic. Conducerea stațiunii în loc să se intereseze la timp, să urgenteze lucrarea, se mulțumește să aștepte, doar, doar lucrurile vor merge de la sine.

E un fapt cert că dacă munca de reparații va continua în același ritm și în aceleași condiții parcul de mașini și tractoare nu va putea fi pregătit pînă la 20 februarie. Totuși, există posibilitatea ca unele din aceste lipsuri să fie grabnic remediate. Pentru aceasta se impune conducerii stațiunii să acționeze urgent în crearea unor condiții mai bune de lucru și de trai pentru mecanizatori iar celelalte organe de resort să se achite cu conștiinciozitate de sarcinile pe care le au. In mod deosebit bazelor de aprovizionare nr. 9 Constanța și nr. 12 Slobozia le revine sarcina de a aproviziona neîntîrziat stațiunea cu piesele necesare.

Pe strada agitatorului utemist, reparațiile au fost terminate

SNAGOV. — (de la corespondentul nostru).

„Pentru ca oamenii să ne urmeze îndemnul, trebuie să fim cu toții fruntași la repararea uneltelor agricole și pregătirea semințelor" — le-a spus printre altele Ion Petrache secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Fierbinți-Tîrg, agitatorilor utemiști.

Aceștia au urmat povața secretarului și s-au apucat de treabă. Utemistul Cilă Dumitru, întovărășit, și-a dus plugul și grapa la fierar să le facă reparațiile necesare. După ce le-a reparat s-a dus la vecinii săi Ștefan Răducanu și Ghiță Ion și le-a spus: „Am fost la Alexe fierarul cu uneltele și mi le-a reparat. Acum n-are așa mult de lucru și dacă le duceți și voi, are să le termine repede".

Apoi, le-a mai povestit că utemiștii de pe strada lor s-au angajat să termine primii reparațiile — „doar sîntem cu toții membri ai întovărășirii agricole; n-o să rămînem în urma individualilor".

Vorbele agitatorului și-au atins scopul dorit. Cei doi vecini și-au dus uneltele la reparat. Apoi, agitatorul s-a mai dus și la alții. Țăranii întovărășiți de pe strada agitatorului utemist Cilă Dumitru au fost primii din comună care au terminat reparațiile uneltelor agricole.

Cu multă însuflețire au muncit și agitatorii utemiști Drăgoi Gheorghe și Costache Ion care de asemenea și-au reparat primii uneltele, apoi au lămurit și pe alți țărani muncitori să urmeze exemplul țăranilor întovărășiți.

Munca de agitație desfășurată de utemiștii din Fierbinți-Tîrg, dusă sub îndrumarea comuniștilor din comună, a făcut să se obțină rezultate frumoase. Pînă în momentul de față au fost reparate 175 de pluguri, 94 de grape, 8 semănători, 15 prășitori și alte unelte, ceea ce reprezintă peste 70 la sută din uneltele agricole care necesitau reparații.

Întrecerea a doi țărani muncitori

Cu toate că sîntem în toiul iernii, pentru Pavel Filimon din comuna Lespezi, raionul Pașcani, primăvara e aproape. Încă de săptămîna trecută a terminat reparația plugului și a grapei la fierarul Dumitru Dăscălescu; a ales semințele, a făcut și proba de încolțire. Semințele sînt bune. Acum toată grija lui Pavel Filimon este îndreptată asupra celor doi cai ai săi, cărora, pentru ca la primăvară să aibă putere le-a mărit porția de hrană: dimineața și seara le dă cîte 10-12 kg. de ovăz, iar în timpul zilei sfeclă furajeră tocată și coceni de porumb tocați, pe îndestulate.

Cu aceeași tragere de inimă îngrijește de cei doi cai ai săi și tînărul Păvălușcă Anton, care așteaptă cu mare nerăbdare primăvara, pentru a începe iarăși întrecerea cu Pavel Filimon.

Anul trecut, Pavel Filimon s-a dovedit a fi mai harnic: a scos la hectar cu 200 kg. grîu și 400 kg. porumb mai mult decît prietenul său Anton Păvălușcă.

Anul acesta nu se știe care va fi primul, pentru că și Păvălușcă Anton a ogorît pămîntul în toamnă, a băgat sub brazdă 10 care cu gunoi de grajd și este gata să iasă la cîmp chiar și mîine.

Dar Pavel Filimon nu are a se întrece numai cu Păvălușcă Anton, fiindcă și ceilalți țărani muncitori din comuna noastră își au toate pregătite pentru munca de primăvară. Care va fi mai vrednic dintre ei n-o putem ști de pe acum. Asta o vom afla în toamnă.

Corespondent
PETRU PEPELEA

Intrebări și răspunsuri

De ce se face recensămîntul populației?

Populația unei țări se găsește în continuă mișcare și schimbare din care cauză de la o perioadă la alta numărul ei este mereu altul. Aceste schimbări sînt cu atît mai mari, cu cît trece o perioadă de timp mai lungă.

Date exacte asupra numărului populației pe sex, vîrstă, ocupații etc. precum și repartizarea acesteia pe orașe și sate se pot obține numai pe baza recensămîntului populației, cînd toți locuitorii sînt numărați la aceeași dată.

De la 25 ianuarie 1948, cînd s-a făcut ultimul recensămînt al populației în țara noastră, au trecut 8 ani, timp în care s-au produs însemnate transformări, atît din punct de vedere economic cît și din punct de vedere social-cultural.

Naționalizarea principalelor mijloace de producție și trecerea la economia planificată a făcut ca industria țării noastre să ia un mare avînt. Dezvoltarea industriei a atras un număr însemnat din populația satelor către orașe. Au apărut noi orașe, iar în cele existente numărul populației a crescut simțitor.

Crearea și dezvoltarea sectorului socialist în agricultură a dus de asemenea la schimbări în ceea ce privește viața țărănimii. In prezent, avem la sate țărani colectiviști, țărani întovărășiți.

Ca urmare a reformei învățămîntului întreprinsă de statul democrat-popular s-au creat un număr însemnat de noi școli. Lupta dusă de statul nostru democrat-popular pentru lichidarea neștiinței de carte, precum și crearea a numeroase instituții culturale (școli, biblioteci, muzee etc.), a făcut să crească nivelul cultural al populației.

Datorită ridicării nivelului de trai material și cultural, în anii regimului de democrație populară numărul populației este în continuă creștere.

Toate aceste schimbări pot fi cunoscute numai printr-un nou recensămînt care dă posibilitatea să se afle exact:

— numărul populației după sex și vîrstă pe fiecare sat, comună, oraș, raion, regiune și pe întreaga țară;

— nivelul de pregătire al știutorilor de carte și numărul celor care încă au mai rămas neștiutori de carte;

— ocupațiile populației;

— cunoașterea numărului de muncitori, funcționari, țărani, etc., care lucrează în economia națională.

Toate aceste date sînt necesare în vederea planificării creșterii producției, a consumului și a unei mai bune aprovizionări a oamenilor muncii, în anii următori.

De asemenea, cunoașterea numărului exact al acelor care locuiesc la orașe și la sate va putea servi pentru:

— înființarea de noi așezăminte de asistență socială, spitale, dispensare, farmacii, case de naștere etc.

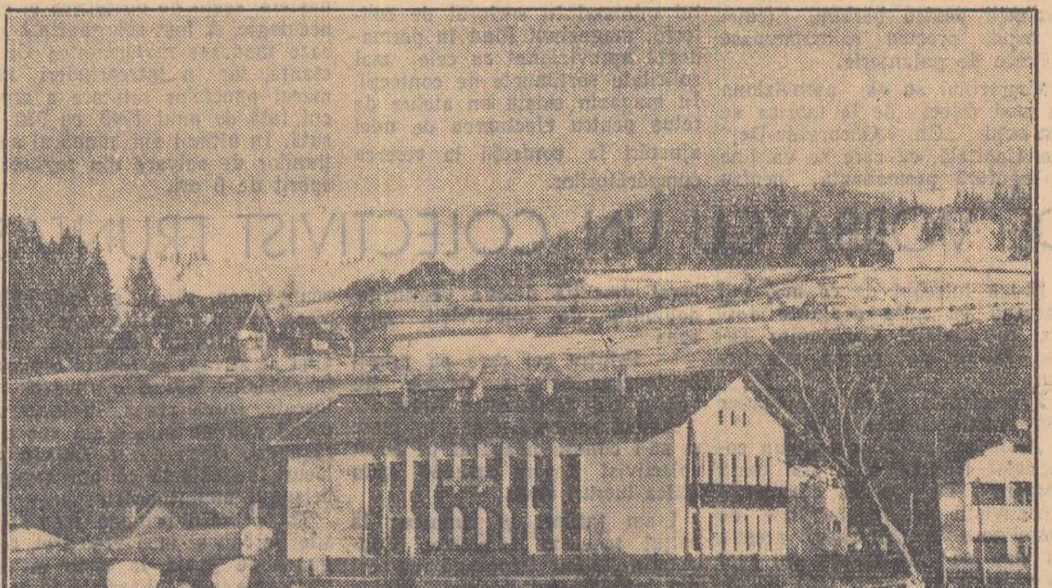
— crearea de noi școli, cămine culturale, cinematografe, teatre etc.

— crearea de noi mijloace de transport etc.

Este în interesul fiecărui cetățean de la oraș sau de la sat să contribuie la buna reușită a acestui recensămînt prin declarații și răspunsuri exacte la toate întrebările ce i se vor pune de către recensori.

Declarațiile făcute cu prilejul înregistrării populației sînt secrete. Alte întrebări în afara celor prevăzute în fișa de recensămînt nu se pun.

PE MELEAGURILE DORNEI



Recunoașteți această clădire din fotografie? Desigur că nu! O vedeți așezată la poalele munților și ați fi gata să credeți că e o casă de odihnă.

In realitate însă este clubul muncitoresc nou construit al combinatului forestier „Bernath Andrei" din Vatra Dornei. După orele de muncă, oamenii vin aici și joacă șah, citesc cărți, consultă diferite manuale etc. Viața fericită pe care o trăiesc muncitorii forestieri se datorește grijii partidului și regimului nostru democrat popular. Foto: **AGERPRES**

Vești BUNE

★ Nu de mult în comuna Horgești, regiunea Bacău a luat ființă o nouă întovărășire agricolă.

Printre țăranii muncitori cu gospodării mici și mijlocii care s-au înscris în întovărășire se numără și Budău Gheorghe, Munteanu Maria, Iliuță Gheorghe, Irofti Neculai, Pătrașcu Neculai și alții.

Corespondent
POP VASILE

★ In raionul Huși, regiunea Iași, tot mai mulți țărani muncitori se înscriu în întovărășiri agricole.

Astfel întovărășirea „7 Noiembrie" din satul Oțetoaia avea la început doar 13 membri. Acum însă numărul întovărășiților a crescut la 26, iar suprafața arabilă a ajuns la 34 hectare.

Printre țăranii muncitori ce au intrat de curînd în întovărășire se numără Neculai Anton, Dumitru Căciulă și alții.

Și în întovărășirea „30 Decembrie" din Lunca Bradului tot din raionul Huși, numărul întovărășiților a început să crească. Pînă în prezent au înaintat cereri de înscriere țăranii muncitori Bejan Gheorghe, Manolache V., Cazacu Gh. și alții.

Corespondent
GH. ANGHELUȚA

In Editura de Stat pentru literatură politică

a apărut în broșură:

— Comunicatul Final asupra Sesiunii Comitetului Politic Consultativ al Statelor Participante la Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală de la Varșovia.

Declarația statelor participante la Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală de la Varșovia.

16 pag. 0,15 lei

B. H. BEREA

„Era în luna aprilie 1918. In Iași, în strada Colonel Langa, se afla sediul partidului socialist. Intr-o seară răcoroasă încă, m-am abătut pe la sediu pentru a mai afla vești. Deși în Iași fusese proclamată starea de asediu, sala era plină și se discutau cu însuflețire pregătirile pentru demonstrația de 1 Mai. Cel mai înflăcărat susținător al demonstrației a fost un tovarăș bine documentat și combativ. Am aflat că-l cheamă Berea". Astfel își deapănă amintirile unul din tovarășii care în anii grei ai plămădirii puternicului partid al comuniștilor din țara noastră l-a cunoscut pe B. H. Berea, veteran al mișcării muncitorești, fiu credincios al clasei muncitoare din țara noastră.

...Născut la Huși la 13 februarie 1893, într-o familie de oameni nevoiași, Berea a simțit de mic copil greutățile vieții, crunta exploatare capitalistă. Deși înzestrat cu o puternică dorință de învățătură, el a fost nevoit să părăsească școala pentru a-și putea cîștiga existența. Din fragedă tinerețe, de la vîrsta de 13 ani el se încadrează în mișcarea muncitorească.

In 1905, cînd sub influența puternicii mișcări populare din Rusia mișcarea muncitorească din țara noastră lua avînt, B. H. Berea cutreeră prin multe meleaguri ale Moldovei.

El cunoaște astfel îndeaproape situația grea a oamenilor muncii și lupta mereu mai dîrză a muncitorilor și țăranilor împotriva jugului asupririi și exploatării. O mare impresie au asupra sa puternicele răscoale țărănești de la 1907. Slujbaș la un librar din Bîrlad are prilejul de a citi mult căutatele broșurele „roșii", marxist-leniniste. Tînărul plin de entuziasm înființează cîteva cercuri de literatură marxistă împărtășind și altor tineri — muncitori, funcționari, elevi — învățăturile marxismului. Curînd, tînărul revoluționar care desfășura o vastă activitate de propagandist și agitator atrage atenția copoilor poliției. Din 1911 aproape că nu a existat an în care sa nu fi fost arestat. De-a lungul întregii sale activități revoluționare el a fost mereu hărțuit de siguranță, mereu aruncat în beciurile închisorilor, mereu schingiuit.

El activează mai întîi în sindicate, apoi face parte din aripa revoluționară a partidului socialist.

In anii primului război mondial mobilizat pe front, face o intensă propagandă socialistă în mijlocul soldaților. După terminarea războiului, în anii de mari frămîntări revoluționare ce au urmat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie B. H. Berea își dedică toate forțele luptei pentru avîntul continuu al mișcării revoluționare, pentru făurirea Partidului Comunist.

In anii ce au urmat luptelor revoluționare din februarie 1933 Berea a fost arestat și întemnițat la Doftana în „buzunarele de piatră" cum numea el temnițele în care burghezia închidea pe cei mai buni luptători revoluționari.

Dar nimic n-a putut frînge puternica voință a dîrzului luptător revoluționar.

In 1940 este dus la lagărul de la Miercurea Ciuc, apoi la cel din Caracal. Măcinat de groaznicele suferințe îndurate în temnițe și lagăre se îmbolnăvește grav. Banditii din conducerea lagărului refuză orice asistență medicală. Transportat în ultima clipă la spital, în momentul în care fasciștii erau siguri că nu mai poate fi salvat, se stinge din viață la 13 februarie 1941.

Astăzi, la 15 ani de la moartea neînfricatului luptător comunist B. H. Berea, pe pămînturile dragi ale patriei au înflorit mlădițele unei vieți noi, se ridică mereu mai semețe construcțiile socialismului, rodesc din plin idealurile înalte pentru care în urmă cu ani și-au dat viața cei mai buni fii ai poporului nostru, comuniștii și uteciștii.

NOTE BIBLIOGRAFICE

Howard Fast: CALVARUL LUI SACCO ȘI VANZETTI

(E.S.P.L.A.)

La 15 aprilie 1920 în orașul South Braintree, statul Massachusetts (S.U.A.), s-a săvîrșit o groaznică tîlhărie: un casier și paznicul ce-l însoțea au fost uciși de către bandiți, jefuindu-se o mare sumă de bani destinată plătirii salariilor într-o întreprindere. Dar o altă crimă, cel puțin la fel de mare ca prima, a fost săvîrșită în momentul cînd, după aceea, fură arestați ca făptași ai acestui jaf, doi oameni complect nevinovați — Nicola Sacco, muncitor la o fabrică de încălțăminte și Bartolomeo Vanzetti, fost muncitor brutar, în acel timp vînzător ambulant de pește. S-a intentat un proces care a durat vreme de șapte ani. Abia la 9 aprilie 1927 s-a proclamat sentința prin care cei doi erau condamnați la moarte. Peste 4 luni, la 22 august, sentința a fost executată în închisoarea Charlestown prin electrocutare.

Acesta este faptul în jurul căruia își țese acțiunea scriitorul progresist american Howard Fast într-una din ultimele sale cărți: „Calvarul lui Sacco și Vanzetti". După cum spune scriitorul, această „Legendă din Noua Anglie" este închinată „acelor bravi americani care, astăzi ca și altădată, au înfruntat temnița și chiar moartea, dar nu au trădat principiile în care credeau, țara pe care o iubeau, sau poporul de a cărui încredere se bucurau".

Purtîndu-și acțiunea de-a lungul celor 18 ore care au precedat execuția lui Sacco și Vanzetti, cartea lui Howard Fast dezvăluie minciuna și ipocrizia pe care se bazează justiția capitalistă, jandarm al orînduirii sociale nedrepte. Faptul că majoritatea personajelor cărții rămîn anonime — cu excepția lui Sacco, Vanzetti și a familiilor lor — permite autorului să le zugrăvească cu o și mai mare forță de generalizare, acuzînd cu fermitate acțiunile mîrșave îndreptate împotriva libertății și dreptății pe care le comit agenții trusturilor.

O figură interesantă, creată cu mult simț psihologic, este cea a lui Celestino Madeiros, unul din adevărații făptași ai crimei din South Braintree, care deși a dovedit nevinovăția lui Sacco și Vanzetti, n-a reușit să schimbe întru nimic situația celor doi. În persoana tîlharului și ucigașului Madeiros (care a urmat această cale josnică ca urmare a condițiilor sociale de asuprire a omului simplu), autorul ne zugrăvește totuși cu emotivitate omenia și cinstea care i-au mai rămas în suflet și care-l împing la mărturisirea adevărului. Faptul că un ucigaș este mai cinstit decît întreaga justiție a unui stat capitalist, accentuează lumina aspră aruncată asupra acesteia din urmă.

Realizarea la un înalt nivel artistic a portretelor lui Nicola Sacco și Bartolomeo Vanzetti, ne permite să cunoaștem îndeaproape personalitatea a doi dintre acei eroi care, alături de tinerii din Scottsborough, de soții Rosenberg și mulți alți luptători, și-au jertfit și viața pentru cauza măreață a libertății poporului american.

Acest roman al Americii contemporane este menit să demonstreze lumii întregi curajul și siguranța pe care o dă omului credința că luptă pentru o cauză dreaptă, constituind totodată un aspru rechizitoriu adresat de Howard Fast ca și de toți cetățenii progresiști ai Americii, acelor forțe și oameni care, voind să-și satisfacă propriile interese materiale, se împotrivesc dorinței de pace a popoarelor.

P. C. U. S. — părintele și îndrumătorul tinerei generații a Uniunii Sovietice

Comsomolistul Tenghiz Narimadze, frezor într-una din uzinele din Tbilisi, îndeplinește pe schimb 4 norme. Brigăzile lui Pupînin și Rakovski din Alemetievsk dau sute de tone de petrol peste plan. La Celiabinsk, prima șarjă peste plan a fost realizată sub conducerea inginerului comsomolist S. Mihailov. Milioane de tineri de pe pămînturile desțelenite sau din sovhozuri și colhozuri pregătesc mai temeinic ca oricînd începerea campaniei agricole de primăvară. În sesiunea de examene din această iarnă calificativul „excepțional" a fost dobîndit de zeci de mii de elevi și studenți sovietici.

Sute de asemenea știri ne-au sosit în ultimele zile de pe meleagurile Uniunii Sovietice, vestindu-ne marile biruințe ale tineretului în întîmpinarea celui de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Eroicul tineret sovietic închină marile sale biruinți din aceste zile partidului comuniștilor, părintele și îndrumătorul tinerei generații, cel care a sădit în inimile înflăcărate ale tinerilor nobilul țel al luptei pentru comunism, cel care a creat toate condițiile formării unui tineret care să-și întindă cu îndrăzneală vînjoasele aripi de vultur.

In aceste zile tînăra generație sovietică, mai unită ca oricînd în jurul Partidului, își îndreaptă gîndurile pline de recunoștință spre istoricul Congres al celor mai destoinici făurari ai comunismului, așteptînd de la cel de al XX-lea Congres al Partidului noi învățăminte, noi sarcini de luptă.

Intregul tineret sovietic, în frunte cu comsomoliștii, știe ce uriașă importanță reprezintă pentru tînăra generație fiecare congres al celui mai puternic partid din lume. În zecile de ani de luptă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a îndrumat zi de zi cu grijă părintească tînăra generație, a înțeles să dea tinerilor plini de forță și năzuinți, plini de dorința de a lupta, de a învăța, de a visa, minunata perspectivă a muncii pentru binele celor mulți, a știut să le insufle în permanență încrederea în victorie, să-i ajute să folosească cele mai bune mijloace de luptă pentru făurirea unei vieți noi.

I.

Intreaga viață și activitate a tineretului sovietic, a Comsomolului, sînt indisolubil legate de conducerea sa de către partid, de grija permanentă a partidului comuniștilor față de tineret. Din primii ani ai existenței partidului, V. I. Lenin a acordat o deosebită importanță problemei tineretului. Lenin arăta că partidul clasei muncitoare care își pune ca scop nimicirea orînduirii capitaliste și construirea societății comuniste este vital interesat să făurească din tînăra generație o importantă rezervă de luptă. La îndemnul lui Lenin, „partidul inovatorilor", partidul „luptei pline de abnegație cu putregaiul vechi" a făurit și a condus pas cu pas organizația tinerilor comuniști din Uniunea Sovietică, a mobilizat la luptă pe cei tineri, pe cei care, așa cum spunea Vladimir Ilici — „urmează mai cu dragă inimă pe inovatori" și care „la lupta plină de abnegație" merg în primele rînduri.

Odată cu victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în furtunoasele zile ale făuririi primului stat socialist din lume P.C.U.S. a trecut la crearea organizației de luptă a tineretului revoluționar. La 29 octombrie 1918 la Moscova, Congresul Uniunilor de Tineret din întreaga Rusie a hotărît crearea organizației unice revoluționare de tineret, prima organizație revoluționară a tineretului muncitor din lume. Incepînd din acel moment tînăra generație a Uniunii Sovietice muncește și luptă sub conducerea și sub directa îndrumare a partidului. Fiecare congres al marelui partid a analizat munca partidului în rîndurile tineretului, în rîndurile Comsomolului, înarmînd tineretul cu perspectiva clară a celor ce avea de făcut, a căilor ce trebuiau străbătute, chemînd tînăra generație la noi și noi victorii.

Tinerii comuniști au răspuns mereu cu înflăcărare chemărilor partidului. Întreaga istorie a construcției statului sovietic, istoria luptei pentru apărarea marilor cuceriri ale popoarelor sovietice, este plină de fapte ce dovedesc abnegația de care au dat dovadă sute de mii de tineri sovietici în îndeplinirea sarcinilor puse de partid. Încă din primele zile ale existenței puterii sovietice partidul i-a chemat pe tineri la aprigă luptă împotriva dușmanilor puterii sovietice. Comsomoliștii s-au avîntat cu eroism în bătăliile războiului civil. Organizații întregi de comsomoliști (ca cele din Țarițîn, Nijninovgorod, Kursk ș.a.) au plecat voluntar pe front. Dușmanii tinerei puteri sovietice au fost înfrînți.

Incepea epoca reconstrucției țării, epoca construcției socialiste. Țara avea nevoie de muncitori calificați, de cadre, de destoinici constructori, de tineri luptători curajoși și fermi pentru cauza partidului. Congresele partidului din acei ani au chemat tineretul ca paralel cu munca pe șantiere, în uzine, pe ogoare să pornească într-un puternic marș revoluționar de cucerire a cetății științei.

„Uniunea Tineretului Comunist — spunea Lenin în vestita cuvîntare rostită la cel de al III-lea Congres al Comsomolului — *își va justifica denumirea de uniune a tinerei generații comuniste numai dacă își va lega fiecare pas al învățămîntului, al educației și pregătirii sale de participarea la lupta comună a tuturor oamenilor muncii împotriva exploatatorilor"*. Zeci de mii de comsomoliști au răspuns înaripatei chemări a partidului, a lui Lenin și s-au îndreptat spre șantiere, spre uzine, spre băncile școlilor de toate gradele.

Istoria marilor construcții socialiste ridicate în anii primelor cincinale, istoria construirii uzinei de tractoare din Stalingrad, a Dneproghesului, a Combinatelor Uralului, a orașului Komsomolsk e strîns legată de munca a mii și mii de entuziaști constructori comsomoliști. Aceeași puternică dragoste de muncă au dovedit-o milioane de tineri sovietici în anii cînd P.C.U.S. a inițiat marile acțiuni pentru transformarea socialistă a agriculturii. Mii și mii de tineri de la sate au fost în primele rînduri ale a celora care au pornit pe drumul colhozurilor.

În permanență Partidul a știut să făurească cu ajutorul Comsomolului, din tineretul sovietic o puternică unitate de șoc care și-a adus aportul în fiecare muncă, manifestîndu-și din plin inițiativa, imensa forță creatoare. Comsomolul a dat în anii cincinalelor antebelice inițiatori de frunte ai mișcării udarnice și mișcării de masă a fruntașilor în producție, harnici constructori ai economiei sovietice.

In toate momentele de grele încercări din istoria patriei sovietice, partidul s-a bizuit pe tineret, a avut o deosebită încredere în capacitățile tineretului. În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, la chemarea Partidului, tineretul sovietic s-a ridicat cu hotărîre la lupta pentru apărarea patriei iubite, pentru apărarea omenirii de fascism, făcînd dovada unui nemaiîntîlnit eroism atît pe front cît și în spatele frontului. În anii războiului s-au văzut încă odată din plin roadele educației comuniste dată de partid tineretului sovietic. În anii războiului, din rîndurile tineretului sovietic s-au ridicat 7.000 de Eroi ai Uniunii Sovietice, iar peste 3.500.000 de comsomoliști au primit ordine și medalii.

Dușmanul a fost învins. Partidul a chemat poporul la luptă pentru lecuirea rănilor războiului. Nu era timp de odihnă. Milioane de tineri au pornit să muncească cu avînt sporit pe șantiere, în uzine, colhozuri sau pe băncile universităților. Ordinele „Steagul Roșu", „Steagul Roșu al Muncii", două ordine „Lenin" strălucesc pe drapelul încredințat Comsomolului de partid, drapel purtat cu vitejie de tînărul vlăstar al partidului în măreața bătălie pentru continua înflorire a patriei sovietice.

II.

„U.T.C.L. al U.R.S.S. este ajutorul activ al partidului în întreaga construcție de stat și economică. Organizațiile comsomoliste trebuie să fie în fapt promotori activi ai directivelor partidului în toate domeniile construcției socialiste..." scrie într-unul din paragrafele celui de al 9-lea capitol al Statutului P.C.U.S., capitolul: „Partidul și Comsomolul", subliniind importanța pe care partidul o acordă tinerei generații în opera de construire a comunismului.

Comsomolul îndeplinește cu cinste această chemare. Mai mult ca oricînd în zilele noastre, urmînd glorioasele tradiții ale Comsomolului, conduși în permanență de partid, tinerii sovietici își consacră întreg elanul tinereții lor, toate forțele și cunoștințele lor luptei pentru continua înflorire a patriei. În cele mai hotărîtoare sectoare ale construirii comunismului, milioane de tineri sovietici dau exemple de muncă plină de abnegație.

In zilele acestea partidul conducător al făuritorilor comunismului cheamă pe oamenii sovietici la lupta pentru îndeplinirea celui de al VI-lea plan cincinal. Chemarea partidului a trezit un nou avînt al muncii tineretului. Zeci de mii de tineri își dăruiesc toate forțele pentruca în 1960 industria sovietică să producă 68,3 milioane de tone de oțel, 593 milioane de tone de cărbune, 320 miliarde kWh. energie electrică, agricultura sovietică să ajungă la o recoltă globală de 180 milioane tone cereale, pe băncile universităților să se formeze mii și mii de noi specialiști. Zeci de mii de tineri sovietici luptă avîntat pentru ca — așa cum prevăd Directivele celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. — Țara Sovietică să rezolve în termenele cele mai scurte sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. — să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

In vederea îndeplinirii acestor sarcini, partidul îndreaptă activitatea tineretului spre dezvăluirea și dezvoltarea unei permanente inițiative în activitatea lui, spre însușirea tehnicii înaintate, spre întărirea disciplinei în muncă, spre înlăturarea orcăror obstacole ce stau în calea continuei ridicări a productivității muncii.

In urmă cu doi ani, P.C.U.S. a chemat tînăra generație a Uniunii Sovietice să participe la opera de valorificare a pămînturilor înțelenite.

Pentru veacuri va rămîne în amintirea popoarelor măreața epopee a luptei tinerilor învingători ai pămînturilor înțelenite. Răspunzînd chemării P.C.U.S., peste un milion de tineri au plecat să dea viață milioanelor de hectare de pămînturi nefolosite. Increderea partidului în munca înflăcărată a tineretului sovietic s-a dovedit a fi îndreptățită. Vitejii comsomoliști n-au dat înapoi în fața greutăților. In doi ani au fost valorificate pămînturi înțelenite pentru care în condiții obișnuite n-ar fi ajuns nici două cincinale. Munca entuziastă a acestor comsomoliști și-a găsit o înaltă apreciere în cuvintele rostite la recenta adunare a delegaților lor de către Nikita Sergheevici Hrușciov: *„Tineretul este viitorul nostru! Alături de părinții săi, împreună cu ei, el înfăptuiește lucruri care uimesc lumea. Tocmai în aceasta constă chezășia cea mai sigură că vom construi comunismul!"*.

Un constructor al comunismului trebuie să fie un om cult, cu profunde cunoștințe multilaterale. Partidul educă în rîndurile tineretului, în rîndurile celor care peste ani vor intra în rîndurile sale, dragostea de carte, dorința profundă de a-și însuși marile cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. Pentru aceasta Partidul a făurit tineretului largi posibilități de învățătură. Miliarde de ruble sînt alocate an de an pentru instruirea tinerilor sovietici. Proiectul de directive cu privire la cel de al VI-lea cincinal prevede o puternică creștere a alocațiilor pentru învățămînt.

Răspunzînd chemării partidului milioane de tineri sovietici își închină tot elanul luptei pentru dobîndirea unei înalte calificări profesionale, pentru însușirea unei profunde culturi multilaterale. Tinerii sovietici își dau din ce în ce mai mult seama că știința nu este necesară numai inginerului, medicului sau agronomului, ci ea își vădește utilitatea în orice fel de muncă, iar studiul temeinic, perseverent este singura cale care duce la continua perfecționare, la însușirea adevărată și deplină a tehnicii înaintate.

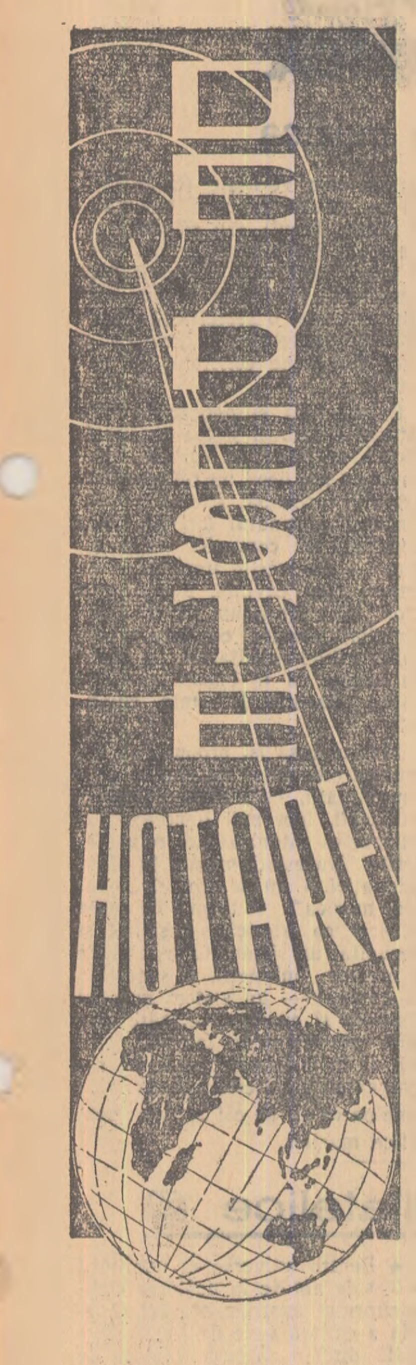
Educarea comunistă a tineretului a stat în permanență în centrul atenției P.C.U.S. în opera de făurire a unei tinere generații care să participe în mod activ la lupta pentru înfăptuirea politicii partidului. Comsomoliștii au găsit în profilul moral al comuniștilor un măreț exemplu demn de urmat. De nenumărate ori, conducătorii de frunte ai partidului s-au preocupat în scrierile sau cuvîntările lor de problema educației viitoarelor generații de comuniști.

Rezultatele muncii de educație duse în rîndurile tineretului sovietic de către partid sînt concretizate în chipul moral al tînărului constructor al comunismului, în care se îmbină cele mai înaintate trăsături ale omului societății socialiste: slujirea neprecupețită a patriei, hotărîrea de a o apăra pînă la ultima picătură de sînge, dragostea față de munca de fiecare zi, participarea activă la viața social-politică a țării, vigilența, cinstea, perseverența, curajul. P.C.U.S. a învățat în permanență tineretul sovietic că scopul vieții este lupta pentru binele poporului. A da dovadă de eroism, de curaj, de spirit de abnegație în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid — aceasta este suprema fericire pentru comsomolist, pentru tînărul sovietic înaintat. A fi asemenea membrilor marelui partid comunist aceasta este dorința supremă a fiecărui comsomolist.

★

Pentru Uniunea Tineretului Muncitor — organizația revoluționară de tineret din R.P.R. — glorioasa experiență de luptă a Comsomolului sub conducerea P.C.U.S. este un nesecat izvor de experiență, de învățăminte. Așa cum îl învață Partidul Muncitoresc Romîn — făuritorul și îndrumătorul organizației revoluționare de tineret din țara noastră, — tineretul din țara noastră învață necontenit din viața și lupta tinerilor sovietici. Nu există domeniu de muncă, de viață a tineretului nostru în care să nu rodească experiența Comsomolului. Luptînd sub conducerea partidului, tînăra noastră generație își dăruiește asemeni tinerilor sovietici, tot ce are mai bun măreței opere de construcție a vieții noi.

IOSIF SAVA



Declarația a doi diplomați englezi care s-au stabilit în U. R. S. S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 11 februarie G. Burgess și D. MacLean foști colaboratori ai Ministerului Afacerilor Externe al Angliei s-au întîlnit la hotelul „Național" cu S. Wieland, corespondent al agenției Reuter; R. Hughes, corespondentul lui „Sunday Times"; V. Seliverstov, corespondentul agenției TASS; și E. Litoșko, corespondentul ziarului „Pravda" cărora le-au remis următoarea declarație.

„Guy Burgess și Donald MacLean, foști colaboratori ai Ministerului Afacerilor Externe al Angliei, doresc să facă următoarea declarație:

Credem că îndoielile și presupunerile în ce privește actualul nostru domiciliu și activitatea noastră din trecut nu pot avea mare importanță, dar pot constitui un factor însemnat care a și fost folosit pînă acum și care poate fi folosit din nou de adversarii înțelegerii anglo-sovietice.

De aceea am considerat că este mai bine să publicăm această declarație.

Am venit în Uniunea Sovietică pentru a ne aduce contribuția la politica îndreptată spre realizarea unei mai mari înțelegeri reciproce între Uniunea Sovietică și Occident, după ce ne-am convins pe baza informațiilor oficiale de care am dispus, că nici politica engleză și cu atît mai puțin, nici politica americană, nu au urmărit pe atunci în mod serios acest țel.

Poziția pe care am avut-o ne-a dat posibilitatea să ne convingem pe deplin că o asemenea înțelegere reciprocă este absolut necesară dacă vrem să menținem pacea. Am avut toate temeiurile să ajungem la concluzia că o asemenea înțelegere reciprocă a fost scopul politicii sovietice. Am avut posibilitatea deplină de a fi la curent cu planurile unui grup mic, dar puternic, de oameni care se împotriveau realizării unei asemenea înțelegeri reciproce și de aceea am avut toate motivele să încercăm sentimente de teamă în legătură cu aceste planuri.

Fiind la Cambridge amîndoi eram comuniști. Ne-am întrerupt activitatea politică, nu pentru că n-am fi fost de acord în vreo privință cu analiza marxistă a situației care mai dăinuie și acum, ci pentru că am considerat în mod greșit — după cum ne-a devenit limpede astăzi — că fiind în serviciul statului putem traduce în viață ideile noastre mai bine decît oriunde.

Interpretarea greșită a acțiunilor noastre — necesitatea de a ne înceta activitatea politică în legătură cu intrarea în serviciul statului a determinat probabil Foreign Office-ul să declare că „crede" că am fi devenit agenți sovietici la Cambridge. Foreign Office-ul, poate, desigur, „să creadă" tot ce vrea. Important este însă faptul că în această chestiune ne sîntem competenți noi și nu Foreign Office-ul. Noi nu am fost niciodată agenți sovietici.

Pînă atunci căile vieții noastre se asemănau. Ulterior cariera fiecăruia dintre noi a urmat o altă direcție. De aceea va fi mai bine să le prezentăm separat.

In ceea ce-l privește pe MacLean, el avea o funcție diplomatică oficială la Londra și Paris, Washington și Cairo din 1935 pînă în 1951, fiind așa dar, o parte a aparatului care, cu excepția perioadei de război, a dus o politică inacceptabilă nu numai pentru MacLean ci și pentru mulți alții.

El nu a fost nicidecum singurul din Foreign Office, care și înainte de război și-a exprimat o atitudine negativă față de politica externă a Angliei, îndeosebi în ceea ce privește Abisinia, războiul civil din Spania și evenimentele de la München. După război însă el a fost din ce în ce mai izolat. A devenit din ce în ce mai greu să găsești pe cineva care să dorească să se gîndească la altceva decît la „primejdia comunismului", care să dorească să înțeleagă caracterul absurd și periculos al politicii americane în Extremul Orient și în Europa. Rămînerea mai departe în serviciul diplomatic devenea cu neputință.

In mai 1951 a devenit evident că orice planuri și-ar face pentru viitor, Foreign Office-ul și organele de securitate au propriile lor intenții în privința lui. Atît convorbirile telefonice din cabinetul său de lucru, cît și cele de acasă erau interceptate, agenții serviciului de contra spionaj îl urmăreau pretutindeni, iar unul dintre colegii lui a fost trimis la el pentru a-l provoca.

De aceea MacLean a hotărît să plece în Uniunea Sovietică pentru a contribui de acolo, în măsura forțelor sale, la realizarea unei înțelegeri între Est și Vest. Dificultatea de a pleca din țară în condițiile urmăririi polițienești a fost rezolvată datorită întîlnirii cu Burgess, care tocmai se înapoiase la Londra venind de la Washington unde ocupa un post la ambasada engleză. Burgess nu numai că a fost de acord să organizeze tot ceea ce era necesar pentru plecare, dar a hotărît să plece și el din Anglia. Această călătorie a fost prea periculoasă pentru doamna MacLean care aștepta să nască curînd. Ea, împreună cu copiii a venit în Uniunea Sovietică în anul 1953.

In ceea ce îl privește pe Burgess, hotărînd să părăsească Cambridge, a intrat în serviciul B.B.C.-ului (Radiodifuziunea britanică — N.R.). Mai tîrziu i s-au propus alte posturi. Acceptînd, el a lucrat la început într-una din secțiile serviciului secret englez, iar apoi la Foreign Office.

In tot acest timp el a fost simpatizant al politicii sovietice. Totodată el a fost cuprins de o îngrijorare crescîndă în privința caracterului politicii anglo-americane de după război. Cea mai mare îngrijorare i-a stîrnit-o faptul că la început nu s-a ajuns la un modus vivendi între Est și Vest, iar mai tîrziu nu s-au făcut încercări de a se realiza aceasta.

Nici atunci cînd a lucrat la B. B. C., nici atunci cînd a fost colaborator al Foreign Office-ului, nici atunci cînd a avut legături cu serviciul secret sau cu Serviciul de contra spionaj (M. I-5) Burgess nu a ascuns față de prietenii sau colegii săi nici concepțiile sale, nici faptul că a fost comunist. Concepțiile sale în perioada în care ocupa posturile susmenționate desmint vădit afirmația că a fost agent sovietic.

Această explicare a concepțiilor lui Burgess este necesară pentru a înțelege împrejurările care s-au creat în 1951 la aproximativ o săptămînă după înapoierea sa de la Washington la Londra. El l-a vizitat pe MacLean, ca șef al departamentului american al Foreign Office-ului. In timpul acestei întrevederi ei au constatat că ceeace cunosc și înțeleg din situația politică și primejdia de război coincide pe deplin. Desfășurarea ulterioară a evenimentelor a fost determinată de următoarele împrejurări: Burgess, care încă cu cîteva luni înainte începuse să caute o altă muncă, intenționînd să părăsească serviciul diplomatic, s-a pomenit în fața faptului că Foreign Office-ul a hotărît, ceva mai tîrziu și independent de hotărîrea lui, să nu-l mai folosească în serviciul diplomatic. Fără îndoială că nici un agent nu ar fi părăsit Foreign Office-ul din proprie inițiativă.

Totuși, în momentul hotărîtor Burgess a început să aibă îndoieli dacă mai vrea sau dacă va putea îndeplini munca pe care căuta să o obțină, fără a acționa contrar conștiinței sale.

De aceea, cînd MacLean i-a comunicat lui Burgess că și el a hotărît să nu mai lucreze pentru Foreign Office și pentru politica acestuia și i-a propus ca ambii să plece în U.R.S.S., lui Burgess nu i-a fost greu să accepte aceasta. După cum li se părea, numai acolo exista posibilitatea transpunerii în practică, sub o formă sau alta, a convingerilor pe care le-au avut întotdeauna.

Viața noastră în Uniunea Sovietică ne-a convins că am luat atunci o hotărîre justă. Remitem această declarație spre a fi publicată în presă.

DONALD MACLEAN
GUY BURGESS

Pentru unitatea forțelor democratice din Franța

PARIS 11 (Agerpres). — Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a dat publicității o declarație în care demască acțiunile criminale ale elementelor fasciste.

„Biroul Politic, se spune în declarație, aprobă hotărîrea de a se interzice manifestația fascistă din piața Etoile, dar își exprimă mirarea că nu au fost luate nici un fel de măsuri pentru a pedepsi și a face inofensivi pe organizatorii recentelor rebeliuni — miliardarii și funcționarii sus puși din Algeria, poujadiștii și foștii trădători de la Vichy sosiți din Franța în Algeria. Biroul Politic regretă că în timp ce răzvrătiții fasciști își desfășoară activitatea, guvernul a interzis de asemenea contramanifestația fixată pentru 11 februarie de către partidele și organizațiile care se pronunță pentru apărarea libertății și egalității republicane.

Biroul Politic aprobă propunerea cu privire la unitatea de acțiune făcută de federația din departamentul Sena a partidului comunist, federației din același departament al partidului socialist.

Declarațiile lui Pineau

PARIS 11 (Agerpres). — Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Christian Pineau a acordat un interviu ziarului „Paris Presse l'Intransigent". Răspunzînd la o întrebare privitoare la declarația Ministerului Afacerilor Externe al Franței în legătură cu schimbul de mesaje dintre N. A Bulganin și D. Eisenhower, el a spus: „Cine ar putea să nu fie de acord cu necesitatea de a se trece la un schimb permanent de păreri cu Uniunea Sovietică pentru a se realiza o apropiere a punctelor de vedere? Ori ce confirmare sinceră a pozițiilor Vestului și Estului va servi cauzei păcii și înțelegerii între popoare".

In continuare Christian Pineau s-a pronunțat pentru întărirea Uniunii Nord-Atlantice, declarînd că această uniune ar fi „o organizație pur defensivă". Totodată Pineau a subliniat că „una din sarcinile noastre principale trebuie să fie ducerea de tratative în scopul înfăptuirii unei dezarmări generale și controlate".

In ceea ce privește controlul, mă folosesc cu plăcere de formula prietenului meu Jules Moch: nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control".

R. P. Polonă cere convocarea unei conferințe asupra Indochinei

VARȘOVIA 11 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

In legătură cu nota în problema Indochinei, trimisă Republicii Populare Polone, în calitate de membru al Comisiei Internaționale de supraveghere și control în Vietnam, de către cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva — V. M. Molotov și A. Eden — notă în care se cere Republicii Populare Polone să se pronunțe în problema situației din Vietnam și măsurilor îndreptate spre îndeplinirea acordurilor de la Geneva, presa polonă anunță că guvernul Poloniei a remis o notă de răspuns prin ambasadele U.R.S.S. și Marii Britanii la Varșovia.

In nota de răspuns a guvernului Polon se arată că hotărîrile Conferinței de la Geneva cu privire la Vietnam nu se înfăptuiesc în mod satisfăcător.

Guvernul Republicii Populare Polone în calitate de membru al Comisiei Internaționale de supraveghere și control, se subliniază în notă, se pronunță pentru convocarea unei noi conferințe în problema Indochinei.

Meteorologie? Nu, spionaj!

In ultima vreme, slujbașii „războiului rece" însărcinați cu tocarea zecilor de milioane de dolari alocați propagandei anticomuniste, au născocit un nou mijloc de răspîndire a minciunilor.

După cum a devenit cunoscut opiniei publice mondiale, organele militare americane de pe teritoriul Germaniei occidentale precum și de pe bazele militare americane situate în apropierea granițelor țărilor lagărului socialist au lansat tot felul de baloane. Acest fapt a fost relatat și de către presa americană care a confirmat că comandamentul forțelor militare aeriene ale S.U.A. a recunoscut că în cursul ultimei luni au fost lansate 500 de baloane cu aparataj special atașat.

Trimițînd peste granițele altor țări tot felul de aparate de zbor, protagoniștii americani ai „războiului rece" se fac că n-ar avea habar de normele internaționale unanim recunoscute.

Baloanele lansate de autoritățile militare americane sînt înzestrate cu aparate menite să asigure — ca să spunem lucrurilor pe nume — un spionaj automat, mecanizat. Aparatele purtate de baloane fotografiază automat tot ce intră în raza obiectivului lor. Alte baloane conțin material propagandistic calomnios la adresa țărilor lagărului socialist, material care este lansat cu ajutorul unor dispozitive speciale la anumite perioade de timp.

Se vede treaba că boss-ii propagandei americane au început să-și dea seama că undele otrăvite ale celor de la „Vocea Americii" sau de la așa zisa „Europă liberă" nimeresc ca Ieremia cu oiștea-n gard, și au început acum să-și răspîndească maculatura pe calea vîntului...

Că baloanele — de ori unde ar veni ele — sînt de proveniență americană, nu mai constituie nici un dubiu pentru nimeni. In baloanele care au căzut pe teritoriul U.R.S.S., al țării noastre și al altor state de democrație populară s-a găsit aparataj radiofonic și fotografic pe care era marcată proveniența lor: „Made in U.S.A." („Fabricat în S.U.A."). Ba mai mult: pe unele aparate era scrisă chiar și adresa exactă a fabricilor care le-au produs. De curînd ziarele au publicat alături de nota Guvernului R.P.R. adresată Guvernului S.U.A., unele fotografii ale obiectelor aflate la bordul baloanelor care au căzut pe teritoriul țării noastre. Pe aceste obiecte se vedea clar: „Mallory. Made in U.S.A.".

Potrivit celor afirmate de Washington, aceste baloane sînt destinate... cercetărilor meteorologice. Ba mai mult, persoane sus puse de la Departamentul de stat afirmă că aceste — cu iertare fie spus — „cercetări", au o mare importanță pentru... anul geofizic internațional 1957-1958. Se pune însă pe bună dreptate întrebarea: unde sînt aparatele pentru observarea elementelor meteorologice ca măsurarea presiunii atmosferice, a temperaturii și umidității aerului? Căci la nici unul din baloanele căzute nu s-a găsit vreun aparat destinat acestui scop. Oare, aparatele speciale pentru luarea de fotografii din aer, înzestrate cu dispozitive pentru determinarea coordonatelor locului fotografiat, pot înlocui aparatajul meteorologic? Fără îndoială că nu. Și apoi, dacă e vorba de fotografiat nori — cum afirmă unele persoane oficiale din S.U.A. — de ce e necesar să se facă aceasta deasupra teritoriului U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară printre care și al țării noastre?

Baloanele lansate de către autoritățile militare americane reprezintă de asemenea un mare pericol pentru navigația aeriană și pentru populația civilă. Ele zboară la înălțimea la care navighează și avioanele de transport, iar atunci cînd aterizează explodează provocînd diverse accidente oamenilor, incendii și stricăciuni clădirilor, liniilor telefonice și electrice. In nota Guvernului R.P.R. adresată la 8 februarie 1956 Guvernului S.U.A. se arată că baloanele „au provocat după cădere accidente serioase pricinuind răni și arsuri unui număr de persoane printre care și copii". Asemenea accidente au avut loc și în Cehoslovacia.

Se spune uneori pe bună dreptate că gura păcătosului adevăr grăiește. Așa s-a întîmplat și cu cei de la departamentul care se intitulează atît de pompos „Europa liberă" și care conduc și postul de radio cu același nume. Ei au declarat — după cum relatează agenția americană „United Press" — că „profită de vîntul favorabil din prezent pentru a trimite milioane de exemplare dintr-un ziar bisăptămînal spre Cehoslovacia, Ungaria și Polonia". In orice caz dacă vîntul, presupun ei, le-a fost prielnic, nu același lucru se poate spune despre curentul opiniei publice mondiale, care nu le este de loc favorabil acestor domni. Dimpotrivă, el a stîrnit vii nemulțumiri și indignarea atît a oamenilor care trăiesc și muncesc pașnic în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, cît și a celor care trăiesc în alte țări și văd lucrurile cu luciditate. Afirmațiile unor reprezentanți oficiali din S.U.A., care susțin că lansarea baloanelor ar fi opera unor persoane particulare sînt lipsite de temei. Aceste „persoane particulare", grupate în jurul postului de radio „Europa liberă", sînt — după cum bine se știe — organizate și copios finanțate din fondurile alocate de către S.U.A.

Asemenea acțiuni puse la cale în ultima vreme de autoritățile americane nu pot fi luate altfel decît ca o încercare de a desfășura pe mai departe politica „din pragul războiului". Aceste acțiuni nu pot fi nicidecum privite ca o dovadă a dorinței de colaborare pașnică. Dimpotrivă, ele sînt o încălcare a celor mai elementare principii care stau la baza Cartei O.N.U. Opinia publică din țara noastră sprijină nota din 8 februarie a Guvernului R.P.R. adresată Guvernului S.U.A. și cere cu insistență ca guvernul american să ia toate măsurile pentru ca asemenea lucruri care lezează suveranitatea statului nostru să nu se mai întîmple.

DAN LAZARESCU



Desen de **ADRIAN LUCACI**

Un comentariu al unui ziar iugoslav

BELGRAD 11 (Agerpres).— Comentînd nota guvernului sovietic adresată guvernului S.U.A., în legătură cu lansarea de baloane în spațiul aerian al U.R.S.S. de către organele militare americane, ziarul „Zadruga" scrie:

Deși purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A. a declarat că Ministerul Apărării al S.U.A. ar fi comunicat în ianuarie că intenționează să întreprindă „mari acțiuni de cercetări meteorologice cu ajutorul unor baloane" înzestrate cu cele mai moderne dispozitive, totuși împrejurările cunoscute în care s-a efectuat lansarea baloanelor desmint aceste afirmații.

In primul rînd „cercetările" se fac numai deasupra teritoriului țărilor Europei răsăritene și Chinei. In al doilea rînd, baloanele sînt încărcate adesea cu material propagandistic care nu are nici o legătură cu cercetările științifice. In al treilea rînd, dacă este vorba de cercetări științifice, în acest caz este nevoie de consimțămîntul fiecărei țări în parte pe teritoriul căreia se lansează aceste baloane; mai mult decît atît, este nevoie de acțiuni comune, deoarece numai în acest caz cercetările meteorologice pot da rezultate pozitive.

Nu există un acord în ceea ce privește o asemenea colaborare, scrie ziarul, de aceea baloanele de acest fel stîrnesc îndoială în ceea ce privește corectitudinea acțiunilor celor care le lansează. Aceasta nu este în nici un caz un mijloc de a se crea o atmosferă de încredere și liniște.

Actualitatea pe scurt

Miting de protest împotriva măsurilor samavolnice ale autorităților austriace față de F.S.M.

Sîmbătă după amiază a avut loc un miting de protest la Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", la care au luat parte sute de muncitori, tehnicieni, funcționari și lucrători din presă.

Tov. Nicolae Bivolu, redactor la ziarul „Scînteia", a arătat că lucrătorii din presă alături de întregul popor muncitor, înfierează actul samavolnic al autorităților austriace împotriva activității F.S.M.

Au mai luat cuvîntul bătrînul linotipist Traian Paladescu, muncitoarea legătoare Maria Olteanu, zețarul Al. Stoian și paginatorul P. Tonciulescu.

La sfîrșit s-a adoptat textul unei telegrame adresate cancelarului federal, Raab, prin care se exprimă indignarea oamenilor muncii din Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" față de măsurile arbitrare luate de autoritățile austriece împotriva F.S.M., cerîndu-i să pună capăt acestor acțiuni samavolnice.

Actorii bucureșteni participă la campania electorală

Numeroși actori, soliști vocali și instrumentali, precum și coregrafi de la teatrele și marile ansambluri din Capitală pregătesc bogate programe artistice în cadrul campaniei electorale pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

O frumoasă inițiativă au luat colectivele artistice ale Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. și Teatrului Municipal. Cele două instituții de artă au pus bazele unei colaborări în vederea participării comune la manifestările prilejuite de campania alegerilor.

Asemenea spectacole au fost pregătite și de colectivele celorlalte teatre din Capitală.

Film documentar „Prietenia marilor popoare" prezentat la Casa Ziariștilor

Sîmbătă seara, la Casa Ziariștilor din Capitală, Ambasada Uniunii Sovietice la București a prezentat filmul documentar în culori „Prietenia marilor popoare" realizat de operatorii cinematografici sovietici cu prilejul vizitei tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India.

Au participat numeroși ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Au fost de față reprezentanți ai unor misiuni diplomatice la București.

SPORT

Sîmbătă seara s-a desfășurat în sala Floreasca întîlnirea internațională de baschetbal dintre echipa Dinamo București și echipa Proleter, una dintre cele mai bune formații din R.P.F. Iugoslavia.

Echipa oaspete a început cu atacuri puternice meciul și la pauză conducea cu 32—28. In repriza secundă baschetbaliștii romîni au prestat un joc excelent reușind să obțină o frumoasă victorie cu scorul de 69—63.

Luni, echipa Proleter va susține o întîlnire cu selecționata Capitalei.

★

Meciul pentru titlul de campion de șah al R.P.R. dintre Ion Bălănel și Victor Ciocîltea a continuat sîmbătă cu disputarea celei de a treia partide. Ciocîltea, cu albele, a jucat la atac, presînd în mod continuu poziția partenerului său. Bălănel s-a apărat cu multă dîrzenie și mult timp situația a fost echilibrată. Spre sfîrșit ambii jucători au intrat în criză de timp. Ciocîltea a găsit însă combinații foarte ingenioase și la întrerupere are șanse de cîștig.

★

OSLO 11 (Agerpres). — Pe stadionul Bislet din Oslo în fața a peste 30.000 de spectatori, s-au deschis sîmbătă campionatele mondiale de patinaj viteză pe anul 1956. La această competiție participă cei mai buni patinatori din U.R.S.S., Finlanda, Suedia, Norvegia, Olanda, S.U.A., Canada, Japonia și alte țări.

Gheața care acoperea pistele de concurs a fost în stare perfectă, timpul frumos și temperatura aerului de minus 8 grade. Campionatele au început cu proba de 500 m. Ca și la Jocurile Olimpice de la Cortina d'Ampezzo sportivii sovietici și-au pus în valoare calitățile lor excepționale de viteziști, ocupînd primele locuri. Titlul de campion mondial a fost cîștigat de Iurii Mihailov în 41"9/10

SPECTACOLELE DE AZI

Teatre

Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) — Doamna nevăzută ora 15,00; O chestiune personală ora 19,30; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio) — Trestiile de aur ora 10,00; Liceenii ora 19,30; **Teatrul Municipal** — Să nu spui vorbă mare și Un capriciu ora 15,00; Cum vă place ora 10,00 și Arcul de Triumf ora 19,30; **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.** — Călărețul de aramă ora 11,00; Traviata ora 19,30; **Teatrul de Stat de Operetă** — Liliacul ora 10,00; Lăsați-mă să cînt ora 19,30; **Teatrul Armatei** (sala Magheru) — Dragoste tîrzie ora 10,00; Zbor de noapte ora 19,30; **Teatrul Armatei** (sala 13 Septembrie) — Fîntîna Blanduziei ora 10,00; Vlaicu Vodă ora 19,30; **Teatrul Tineretului** — Preludiu ora 10,00; Libelula ora 15,00; Ani de pribegie ora 19,30; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** — Patriotica romînă ora 10,30; Nora ora 19,30; **Teatrul Țăndărică** (sala Orfeu) — Moș Gerilă ora 11,00; Frații Liu ora 17,00.

Cinematografe

Vagabondul — **Patria, I. C. Frimu, Vasile Alecsandri, Elena Pavel, Gh. Doja, Al. Sahia, Donca Simo, Vasile Roaită**; Tata, mama, bona și eu — **Magheru, Filimon Sîrbu, Flacăra, Moșilor, N. Bălcescu**; Ali Baba și cei 40 de hoți — **Republica, București, T. Vladimirescu**; Poveste neterminată — **Infrățirea între popoare, 23 August, Volga**; Tăunul — **Victoria**; Insula fără nume — **Lumina**; Rio Escondido — **Miorița**; Festivalul Tineretului de la Varșovia, Concursul internațional de motocros 1955 — **Maxim Gorki**; Pe baricadă — **Cultural**; Alarmă în munți și Șurubul lui Marinică — **Central, Arta, Boleslaw Bierut**; Actualitatea în imagini, Festivalul Tineretului de la Varșovia, Vînătorii de tigrii — **Timpuri Noi**; — Omul cu arma — **Tineretului**; Zvăpăiata — **8 Martie**; Căderea Emiratului — **Grivița**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Unirea**; Prințesa Mary — **C. David**; Giuseppe Verdi — **Munca**; Vînătoarea de crabi — **Carpați**; Domnișoara de Scuderi — **Ilie Pintilie**; Lecția vieții — **Popular**; Soldatul Ivan Brovkin — **M. Eminescu**.

Pakistanul dorește să ducă tratative comerciale cu U. R. S. S

KARACI 11 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează ziarul „Doon" Habin Ibrahim Rahimtula, ministrul Industriei și Comerțului al Pakistanului a declarat la 10 februarie reprezentanților presei că guvernul pakistanez este de acord să ducă tratative cu Uniunea Sovietică pentru încheierea unui acord comercial.

Rahimtula și-a exprimat speranța că tratativele se vor desfășura într-o atmosferă prietenească.

Noutăți despre tineretul lumii

„Universitatea împotriva lui Franco"

Un articol din revista „France-Observateur"

In ultimele două numere ale ziarului nostru am publicat știri și comentarii în legătură cu marile manifestații studențești anti-franchiste desfășurate la Madrid și care au luat o amploare deosebită provocînd îngrijorarea cercurilor oficiale.

Incă înainte de desfășurarea acestor manifestații, săptămînalul francez „France-Observateur" publica în numărul său din 2 februarie un articol intitulat „Universitatea împotriva lui Franco" în care se spune:

„Interzicerea apariției revistei „Insula" și mai ales a revistei „Indice", cea mai populară în cercurile tineretului studios, reprezintă un nou episod al micului război dintre universitate și dictatura franchistă".

In continuare revista franceză enumeră ultimele manifestații studențești care au avut loc cu prilejul comemorării unui filozof spaniol, comemorare pe care autoritățile lui Franco au încercat s-o împiedice.

„Lupta a început la Madrid — scrie revista — **la 21 octombrie anul trecut printr-o manifestație a studenților care au format un cortegiu la cimitirul San Isidoro pentru a depune coroane la mormîntul lui José Ortega Y Gasset, filozof liberal spaniol. Cîteva zile mai tîrziu, împiedicarea unei comemorări a lui Ortega a declanșat o violentă manifestare în cadrul facultății de filozofie. La 18 noiembrie în cursul unei ceremonii universitare organizate în memoria maestrului, studenții au aclamat frenetic pe doctorul Maranon, unul din fondatorii Republicii, cînd acesta a proclamat invincibila independență a gîndirii. La începutul lui decembrie o nouă manifestație se desfășura pe străzile Madridului pentru a protesta împotriva maltratării unui student în medicină, Francisco Grinda, care fluierase în timpul prezentării unei comedii mediocre „La Canasta". In primele zile ale lunii ianuarie 10.000 de elevi din școlile superioare au declarat grevă în semn de protest împotriva faptului că se refuză acordarea titlului de inginer licențiaților în chimie.**

Situația este cu atît mai serioasă cu cît, după ultimele statistici, persoanele care au sub 35 de ani reprezintă actualmente 60 la sută din populația spaniolă".

„France-Observateur" arată apoi că înșiși conducătorii falangei recunosc, sub o formă voalată, opoziția tineretului. Astfel acest lucru l-a făcut Fernandez Cuesta, secretar general al falangei, care „a înfierat preocupările liberale ale tinerei generații, în timp ce Franco, în mesajul său de anul nou a recunoscut că tineretul se îndepărtează pe zi ce trece de exemplele date de războiul civil" sau cu alte cuvinte refuză să sprijine dictatura lui Franco.

„Nu trebuie — a adăugat Franco — **să ne simțim obligați a impune ideile noastre. In războiul ideilor, important este să convingi"**. Comentînd această frază care stîrnește rîsul celor ce cunosc metodele de teroare întrebuințate de falangiști, „France Observateur" scrie: **„In ciuda acestei surprinzătoare profesiuni de credință, guvernul adoptă o serie de măsuri inspirate mai mult din preocuparea de a învinge decît de a convinge: arestarea studenților, decrete care pedepsesc cu excluderea din universitate a greviștilor și pe cei care se abat de la disciplină; în sfîrșit interzicerea revistei Congresului studenților — grupare patronată de rectorul Lain Entralgo precum și a revistelor literare „Alcala", „Insula" și „Indice"**.

La toate acestea trebuie adăugate noile manifestații studențești de la Madrid care dovedesc că regimul franchist nu poate cîștiga tineretul pe nici o cale, nici teroarea, nici demagogia nefiindu-i de folos.

Din nou despre cazul studentei Lucy

Studenta de culoare Autherine Lucy, căreia autoritățile universitare din Alabama i-au interzis să urmeze cursurile acestei universități, în urma dezordinelor provocate de elementele rasiste, s-a adresat din nou instanțelor judiciare cerînd reprimarea sa în universitate.

In reclamația sa, Autherine Lucy precizează că autoritățile universitare „au permis manifestațiile violente care au avut loc tocmai pentru a crea o atmosferă de dezordini și revoltă" și că „aceste manifestații au fost regizate cu scopul de a-i interzice frecventarea cursurilor universitare".

Probleme ale învățămîntului francez

PARIS 11 (Agerpres).— Comisia pentru problemele învățămîntului de pe lîngă Adunarea Națională Franceză a hotărît în cursul ședinței sale din 10 februarie, cu 24 voturi contra 18, să examineze cu prioritate două proiecte de lege prezentate unul de grupul parlamentar comunist și unul de grupul parlamentar socialist, în care se prevede suprimarea subvențiilor acordate de stat școlilor confesionale.

Comentînd hotărîrea comisiei pentru problemele învățămîntului agenția United Press subliniază că „aceasta constituie primul pas al noii Adunări pe calea restaurării deplinei laicități a învățămîntului."

După cum se știe, principiul laicității învățămîntului, pentru care luptă cu consecvență Partidul Comunist Francez și alături de el toate forțele de stînga din țară, a fost încălcat de majoritatea reacționară a fostei Adunări Naționale care a adoptat o lege propusă de partidul catolic M.R.P. prevăzînd subvenționarea de către stat a școlilor particulare confesionale.

Noi manifestații în Cipru

LONDRA 11 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 10 februarie au avut loc la Limasol, al doilea oraș ca mărime din Cipru, demonstrații ale elevilor în semn de protest împotriva uciderii de către un soldat englez a tînărului P. Ialluris în vîrstă de 18 ani. Demonstranții au cerut lichidarea dominației coloniale a Angliei în Cipru. Detașamente de trupe engleze și polițiști înarmați cu bastoane de cauciuc și grenade cu gaze lacrimogene au atacat pe demonstranți, rănind mai mulți elevi.

Ultimele știri din Madrid

Arestarea unor membri ai falangei

După cum transmite agenția France Presse, autoritățile spaniole au arestat șapte falangiști (membri ai partidului guvernamental), învinuiți că ar fi „trecut de partea opoziției" și că au contribuit la organizarea tulburărilor studențești la universitatea din Madrid.

După cum transmite agenția, aceste arestări sînt considerate ca un indiciu al existenței unei sciziuni în mișcarea falangistă. Agenția adaugă: „cauza acestei sciziuni, care s-a manifestat și mai înainte, o constituie faptul că unele fracțiuni ale falangei tind spre liberalism care este interzis".

24 ore

BELGRAD. — După cum anunță agenția Taniug, la 10 februarie Vladimir Simici, vicepreședinte al Scupșcinei Populare Federative, l-a primit pe Liuben Anghelov, ambasadorul Bulgariei la Belgrad, și i-a comunicat oficial că la invitația Adunării Populare a R. P. Bulgaria, Scupșcina Populară Federativă va trimite în Bulgaria o delegație parlamentară.

PEKIN. — Președintele R. P. Chineze, Mao Țze-dun, a primit delegația Tailandei care a sosit în R. P. Chineză în scopul întăririi prieteniei dintre cele două țări.

MOSCOVA. — Intre 13 și 21 februarie va avea loc la Atlantic City (S.U.A.) o conferință internațională convocată de Asociația americană pentru cercetări pedagogice. La lucrările conferinței va participa prof. A. N. Leontiev, membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. La 10 februarie el a plecat pe calea aerului în Statele Unite ale Americii.

SOFIA. — La 10 februarie s-a semnat la Sofia între R. P. Bulgaria și R. P. F. Iugoslavia un protocol cu privire la schimbul de mărfuri pe anul 1956 și un acord de colaborare tehnico-științific.

Viscole în numeroase țări

După cum anunță Agenția de informații arabă, la 9 februarie, asupra coastei mediteraniene a Egiptului s-a abătut o a doua furtună în decurs de o săptămînă.

După cum anunță Agenția de informații arabă, în Liban viscolul continuă de trei zile.

Aproape în întreaga Italie se menține un timp friguros. In provincia Chioti nămeții de zăpadă au izolat 80 de localități.

Taina poligonului

povestire de

S. AREFIEV

(Continuare din numărul 2104)

Peste cîteva minute în camera lui s-au strîns toţi participanţii la experienţă.

Kolesnikov i-a întrebat de îndată:

— Vă rog foarte mult să vă reamintiţi, n-a fost oare pe poligon, în ziua experienţei, vreun cîine?

Ofiţerii şi sergenţii au răspuns într-un glas că pe poligon se aflase dulăul Snariad.

— Precis? — întrebă Piotr Vasilievici. Cum de v-aţi amintit aceasta?

— Pentru că tocmai în ziua experienţei Snariad s-a reîntors la poligon după ce dispăruse două luni, interveni comandantul poligonului.

— Vă rog — spuse Kolesnikov — să-mi povestiţi amănunţit ce s-a întîmplat cu cîinele.

Povestea dispariţiei şi reîntoarcerii cîinelui era destul de obişnuită. Totuşi locotenent-colonelul a ascultat-o cu atenţia încordată.

Cu doi ani în urmă soldaţii au cules de pe stradă un căţeluş, l-au adus la cazarmă, l-au numit Snariad (Ghiulea — N.T.) şi dulăul a devenit locuitorul permanent al poligonului. Trăia într-un coteţ la marginea terenului şi doar arareori fugea pe stradă. Inainte cu trei luni, în oraş a apărut un cîine turbat şi sovietul orăşenesc a hotărît să fie îndepărtaţi de pe străzi toţi cîinii fără stăpîn. Printre ei, în timpul raziei a nimerit şi Snariad. La poligon s-a aflat despre aceasta tocmai a doua zi. Snariad era iubit de toţi şi soldaţii au hotărît să-l scape.

10

Plutonierul s-a dus la conducătorul brigăzii care prindea cîinii. Dar era prea tîrziu: brigadierul i-a spus că toţi cîinii prinşi fuseseră exterminaţi.

Ce mare a fost mirarea şi bucuria experimentatorilor cînd, după două luni, în dimineaţa zilei de 15 mai, pe poligon s-a reîntors dulăul viu şi neatins. El îşi manifesta bucuria furtunos, se tîra pe pămînt, sărea la oameni, le lingea mîinile.

Seara însă i s-a întîmplat o nouă nenorocire. A fugit în oraş şi s-a întors de acolo şchiopătînd, cu botul zgîriat şi fără ochiul stîng, pierdut probabil în bătaie.

Kolesnikov, ascultînd întîmplările cîinelui, a tăcut cîtăva vreme apoi a întrebat:

— Cînd s-a întors, Snariad avea zgardă?

I s-a răspuns:

— Snariad niciodată n-a purtat zgardă.

Seara Kolesnikov l-a cercetat cu atenţie pe Snariad şi l-a chemat pe şeful brigăzii care prindea cîinii vagabonzi.

— Vreau să ştiu — i-a spus locotenent-colonelul — cui l-ai dat acum trei luni cîinele care aparţinea unităţii militare, prins în timpul raziei.

Această întrebare directă l-a cam încurcat pe brigadier.

— Nu prea-mi amintesc un astfel de caz — a mormăit el, lăsînd privirea în pămînt.

— Eu înţeleg — spuse Kolesnikov — te temi de pedeapsă pentru că ai încălcat instrucţia sovietului orăşenesc. Personal nu mă pregătesc să te trag la răspundere. Dar îţi pun în vedere că dacă te încăpăţînezi şi minţi, urmările vor fi foarte neplăcute pentru dumneata.

Brigadierul, străduindu-se să nu-l privească în ochi pe Kolesnikov mormăi:

— Mi l-a cerut portarul Sidorov de la casa cu numărul 5 de pe strada Telejnaia.

— Cum s-a întîmplat?

— Sidorov a venit la mine pe cînd duceam cîinii în afara oraşului şi m-a rugat să-i dau un oarecare dulău. El, şi m-a convins...

11

— El ce a făcut: a ales un anumit cîine, sau l-a luat pe primul, la întîmplare?

— Ba nu, a ales un dulău zburlit şi negru, i-a pus o zgardă şi l-a luat.

— Ce ţi-a dat pentru asta?

— Un fleac, tovarăşe locotenent-colonel: de-o votcă.

★

La parterul unei mari şi vechi case de pe strada Telejnaia, Kolesnikov l-a găsit fără greutate pe portar.

Sidorov şedea la masă şi bea ceai. Pe faţa de masă murdară era un ceainic de aramă, o sticlă de votcă începută, o zaharniţă mare de faianţă cu urechile sparte şi un pahar, cu ceaiul băut pe jumătate. Pe o bucată de hîrtie de împachetat erau felii de salam şi o coajă de pîine.

Lui Sidorov, se vedea prea bine, nu i-a făcut plăcere vizita neaşteptată a lui Kolesnikov şi a celor doi ajutori ai săi. Intrerupînd băutul ceaiului, a sărit de pe scaun, a apucat de pe bufet şorţul alb şi cu gesturi grăbite, a şters scaunele invitîndu-i pe ofiţeri să şadă.

Faţa încă tînără a portarului, cu barba aspră nerasă purta urmele unei vieţi dezordonate. Nasul său mare şi obrajii buhăiţi, erau străbătuţi de vinişoare roşii. Probabil că Sidorov cam exagera cu băuturile spirtoase.

O impresie stranie produceau ochii acestui om. Ochiul stîng se mişca agitat de la un lucru la altul, în timp ce dreptul stătea nemişcat.

„Ochiul drept e artificial", — s-a gîndit Kolesnikov privind chipul lui Sidorov, care i se părea cunoscut. Kolesnikov se străduia să-şi amintească unde l-a întîlnit pe acest om, dar cu toată memoria bună nu putea să-şi reamintească.

— Ne interesează unde ai dus cîinele pe care l-ai cerut brigadierului după razie?

— Pe Şarik? — a întrebat la rîndul său Sidorov. Cu paşi repezi s-a dus spre fereastra deschisă care dădea în curte şi strigă: — Şarik! Şarik!...

12

In curte s-a auzit un lătrat şi după cîteva secunde a sărit pe pervazul ferestrei un cîine mare şi zburlit. Sărind pe podea şi văzînd oameni necunoscuţi, a început să latre la ei, dar, liniştit fiind de stăpîn, s-a aşezat ascultător pe jos.

— Iată-l, ăsta-i cîinele — zise Sidorov. — Nici nu m-am gîndit că din cauza lui o să am atîta nelinişte. Doar cîinele era vagabond. Deja i-am cumpărat şi număr.

Sidorov arătă cu degetul la jetonul care strălucea la gîtul dulăului prin blana deasă.

Muşcîndu-şi buzele, Kolesnikov privea cu mirare la cîinele care semăna ca două picături de apă cu Snariad. Chiar a întins mîna să-l mîngîie, dar cîinele şi-a arătat dinţii şi a mîrîit.

Nu, ăsta nu era Snariad: bunul dulău îl cunoştea pe locotenent-colonel şi îl întîmpina întotdeauna zburdînd. In sfîrşit Şarik avea amîndoi ochii întregi, iar Snariad avea unul scos.

— Vrei să mă înşeli, Sidorov, — a spus Kolesnikov. — Acest cîine seamănă cu acela pe care l-ai primit de la brigadier, dar nu-i unul şi acelaşi

— Ba nu, tovarăşe şef, — a răspuns repede Sidorov —Să mor dacă mint! Asta-i chiar ăla. Intrebaţi-l şi pe Şciokin (acesta era numele brigadierului), el va adeveri. Nu-i aşa Şarik? — s-a adresat el cîinelui, mîngîindu-l pe spinare.

In glasul lui Sidorov era ceva fals.

— Minciuna şi prefăcătoria nu-ţi ajută, Sidorov, — i-a spus Kolesnikov ridicîndu-se. Iată ordinul pentru percheziţie. Te rog să-mi arăţi lucrurile dumitale.

— Da, poftim, uitaţi-vă. Asta-s eu, — încercă să glumească Sidorov. Ce nenorocire pe capul omului! Ce am făcut, nu înţeleg.

(Continuare într-unul din numerele viitoare)

(Din revista sovietică „Ogoniok")"

13

Din duminică în duminică

CONSTRUIŢI şi dumneavoastră un „televizor"

Uneori nu-i greşit să fii curios. Acest obicei — detestat în mare parte — îţi poate aduce la cunoştinţă atunci cînd nici nu te gîndeşti, lucruri noi, interesante.

Să vedeţi ce s-a întîmplat într-o zi la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara... Schimbul I terminase lucrul şi muncitorii se îndreptau spre poarta principală. Deodată o voce le atrase atenţia: „Sînt televizorul vede tot, aude tot". Curioşi, oamenii au căutat cu privirea locul de unde venea vocea şi descoperindu-l şi-au schimbat itinerariul. In acest timp vocea crainicului continua, la fel de liniştită şi impunătoare:

După ce am colindat
Peste tot în Combinat,
Am urcat şi la O.M.
Şi-am rugat antenele
Să-mi transmită veştile,
M-am aşezat la intrare
Ca să vadă fiecare
La sfîrşitul schimbului
Rezultatul muncii lui.

In timp ce crainicul recita aceste versuri, pe ecran au început să se contureze desene şi caricaturi. Spectatorii au avut prilejul să vadă cum unii locatari ai blocului nr. 28, în majo-



ritate medici, nu respectă regulile igienice, cum locatarul Constantin Drăguşin a transformat spălătoria într-un ştrand pentru gîşte şi altele.

Au fost satirizate prin intermediul caricaturilor lipsurile în producţie ale unor mecanici de locomotive precum şi ale membrilor brigăzii de lăcătuşi montori condusă de Pavel Truşcă.

In încheierea emisiunii, colectivul de redacţie al „televizorului" a transmis cîntece în cinstea fruntaşilor în producţie. Asemenea programe se transmit la începutul schimburilor 2 şi 3.

Ce este acest televizor? Un aparat format dintr-un ecran şi un difuzor. Pe ecran rulează o bandă pe care se aşează desene şi caricaturi. In timp ce se vorbeşte la microfon, pe ecran se proiectează desenele cu subiectele la care se referă crainicul.

Incercaţi să confecţionaţi şi dumneavoastră un televizor, vă asigur că nu-i greu. Dacă vă hotărîţi să faceţi acest lucru, atunci vă urez spor la muncă.

Corespondent
C. CHIPRIOTIS

„SE FACE!"

Tresări aproape speriat. Iar telefonul! Exclamă: hotărît, azi nu se poate lucra! Ascultă ţîrîitul strident al telefonului. In fine ridică receptorul.

— Tovarăşul Mardare? Şi fără să aştepte confirmarea, vocea continuă: Tovarăşe Mardare, la telefon este Ghiorghiade. Mi-a spus tovarăşul Vasilescu să vă întreb, dacă se poate, şi pentru mine...

Mardare îşi reaminti.

— Bine, tovarăşe Ghiorghiade. Pe Vasilescu nu-l pot refuza şi nici pe prietenii lui... Mai încearcă, dragă, peste cîteva zile.

— Ştiţi, — se auzi vocea. — aş vrea să ştiu dacă...

Nervos, Mardare îl întrerupse:

— Se face tovarăşe, nici o grijă, dacă Mitică Mardare îţi promite, e ca şi cum s-a făcut. Şi fără să mai spună „la revedere" trînti receptorul în furcă.

Ceasul de pe perete arăta orele 15. Se auzi un oftat de uşurare. Strîngîndu-şi repede hîrtiile de pe birou, Mardare îşi îmbrăcă zorit paltonul. Cu mîna pe clanţă fu nevoit să se întoarcă. Telefonul suna din nou. Privi la ceas: 15 şi 4 minute. „Cine putea fi?" Şeful a plecat. Se gîndi: să ridice, să nu ridice... In fine ridică din nou receptorul, dar, pentru orice eventualitate aşteptă. Tace şi aşteaptă.

— Alo! Alo! Strigă o voce de la capătul celălalt al firului.

Se pare că-i vocea lui nenea Grigore, gîndi înseninat Mardare şi în acelaşi moment vorbi:

— Spune, spune dragă Grigore... Sînt într-o conferinţă acum şi nu pot vorbi mult.

Şi-apoi tot Mardare:

— Aaaa! Pentru promisiunea mea... Ei, nu-i chiar aşa de veche. Cît? Două luni. Da! Ce repede trec frate zilele... Mai ai de aşteptat doar cîteva zile. Se face nene Grigore, se face. Dacă-ţi spun că mi-a promis cineva în care am mare încredere!? Incă cîteva zile...

Puse receptorul în furcă, se uită la pendula din perete, 15 şi 8 minute. Privi mînios la telefon. Il ameninţă cu degetul: mi-ai furat 8 minute tîlharule. Dar amintindu-şi că n-are voie să se supere, se calmă ca prin minune şi fredonînd un crîmpei din „Băsmăluţa", ieşi afară răsucind cu grijă cheia în broască.

★

Februarie. Ger. In casă la Mardare e cald. Se aude un căscat prelung. Apoi iar linişte.

— Nu mai vrei să dormi?

Mardare tace. Zilnic, în jurul aceleiaşi ore, aude aceeaşi întrebare şi-i place să se resfeţe. Din nou e întrebat:

— Vrei să mai dormi?

Mardare aprinde lumina şi ca-n fiecare zi începe să se vaite:

— Vai dragă, n-am dormit de loc. Abia am aţipit şi iată că m-ai şi sculat. Inţelegătoare, soţia se preface că-l crede şi-l compătimeşte sincer:

— Ei, cu atîtea griji cum o să poţi dormi. Şi-apoi deodată:

— Ştii, s-a cam supărat Andrei. De ce-i promiţi? De ce-l duci cu vorba? A început să-mi fie mie ruşine. Ştii, Mitică, dacă nu poţi să le procuri, de ce nu le spui?



Desen de CIK DAMADIAN

Mardare simte că roşeşte. Şi-apoi deodată enervat:

— Şi-n definitiv ce, îi sînt obligat cu ceva?

Soţia prevede furtuna. Il linişteşte:

— Vezi, el şi-a pus toată speranţa în tine. Mi-a spus: „Cu relaţiile lui, e capabil de orice!"

Mardare se potoleşte brusc. Dar deodată neîncrezător:

— Ţi-a vorbit el de relaţiile mele? Şi cum soţia îi confirmă, Mardare o sărută tandru pe frunte şi-i şopteşte:

— Ai să vezi c-o să se facă... Ai să vezi.

★

A doua zi. Pe la orele 14, o uşoară bătaie în uşă şi în birou intră şeful. Mardare mut de surprindere rămase în picioare.

— Stai jos, dragă tovarăşe, — îi spuse şeful — şi se aşeză şi el confortabil într-un fotoliu. Cîteva secunde, linişte. Apoi se auzi vocea domoală a şefului:

„Treceam pe coridor şi mi-am adus aminte. Spuneai odată tovarăşe Mardare că printre relaţiile dumitale se numără şi profesorul Marinescu.

Pe Mardare îl arde din nou cuvîntul „relaţii". Nu-şi reaminteşte nimic. Nici de Marinescu şi nici de clipa cînd i-ar fi vorbit şefului de profesor. Rosteşte însă fără să clipească:

— Da, desigur, îl cunosc foarte bine. Şeful surîde mulţumit.

— Ştii, spune el, băiatul meu e cam slab la algebră. Ce zici, îi spui două vorbe lui Marinescu? Luni dă lucrare scrisă şi... înţelegi.

Mardare nu prea înţelege. Totuşi îl asigură din nou:

— Vai tovarăşe, vă mai îndoiţi? Pentru atîta lucru v-aţi deranjat? De ce nu m-aţi chemat sau de ce nu mi-aţi comunicat la telefon? Desigur, se face... Nu-i nici o problemă. ...Eu...

Şeful se ridică. Mardare sare brusc şi-l conduce pînă la biroul său.

★

Au mai trecut cîteva zile. In biroul lui, Mardare, nebărbierit de cîteva zile, obosit, se plimbă enervat.

Exclamă pentru a zecea oară: „De-aş şti doar atît: cine-i Marinescu? M-aş duce la el. L-aş implora; i-aş spune: — salvează-mă! Aş ticlui o poveste care să-l înmoaie. Că băiatul mi-e rudă, rudă apropiată. O fi şi profesorul tată de copii. Nu se poate să nu-nţeleagă, să nu mă scoată din încurcătură". In locul acestor gînduri, deodată, năvăliră altele. Surîse. Ce simplu e! Să aflu unde învaţă băiatul. Aşa voi da de Marinescu. Dar şarpele neîncrederii îl roase din nou: Dacă Marinescu e unul din ăia „principialii"? Abia-i pune notă rea! Şi mai anunţă pe deasupra şi pe şef, care va afla astfel totul.

Simte cum îi zvîcnesc tîmplele. Căldura care l-a încins capul se împrăştie înăbuşitoare în tot corpul.

— Mîine e duminică. Apoi luni. Voi trebui să dau ochi cu şeful. Il vede venind spre el, enervat, înspăimîntător, strigîndu-i în gura mare:

— Cum ai îndrăznit să mă duci pe mine?

Şi după aia... După aia...

L. ISAIIA

Proverbe şi zicători ale popoarelor

● Cele mai înalte turnuri se ridică de la pămînt.

● Numai cînd vin zilele friguroase aflăm că pinul şi chiparosul sînt copaci veşnic verzi.

● Şi o călătorie de o mie de mile începe cu un pas.
(chinezeşti)

● Urmează lătratul cîinelui şi nu al şacalului: primul te duce în sat, al doilea — în pustiu.

● Omul învăţat fără muncă e ca norul fără ploaie.
(arabe)

● Mai bine să fii un pumn de pulbere sub paşii oamenilor din ţara ta, decît diamantul din inelul asupritorului.
(mongol)

● Omul e mai tare ca piatra, mai gingaş ca floarea.
(afgan)

● Exemplul bun e cea mai bună predică.

● Recunoştinţa e cea mai neînsemnată virtute, nerecunoştinţa e cel mai rău păcat.
(englezeşti)

ŞAH

SOLUŢIA PROBLEMEI Nr. 9 DE M. ASCHENAZI

Frumoasa cheie cu sacrificiu **1. Df3!!** creează o poziţie de **zugzwang,** adică negrul pierde numai pentru că trebuie să mute.

Problema conţine mai multe variante, însă mai importante sînt cele două apărări prelungite cu autoblocări în corecţie:

1...,Ce oriunde 2.Cdc6 mat;
1...,Ce:d5 2.Cbc6 mat
şi
1...,T oriunde 2.Cd3 mat;
1...,T:d4 2.T:e7 mat.

Problema nr. 13 Inedită
EMILIAN DOBRESCU
Moscova



MAT IN 2 MUTARI

Alb: Rd8, De3, Tb3, Tb4, Ne5, Nh1, Pd3, g6.
Negru: Rh3, Tg3, Nh2, Ph4.

SOLUŢIA PROBLEMEI Nr. 10 DE U. FRIEDBERG

Prin cheia **1.d4!** albul ameninţă 2.Ne5 mat, dar dezlegînd pionul e4 se predispune la un contraşah; 1...,e3+2.d5 mat. Negrul se poate apăra şi cu calul la g4, însă autoblocînd acest cîmp, permite albului să-şi interfereze turnul prin 2.Ng5 mat.

Numeroşi cititori au căzut în interesanta cursă intenţionată de autor 1.Cd4?! care la contraşah oferă alt mat (2.Cc6), dar nu rezistă la 1...,Na6!

Prezenţa cursei care schimbă matul din jocul real, ridică mult valoarea acestei probleme cu numai 12 piese (meredith).

Să vorbim despre MUZICA

Tonul face muzica

Intr-una din povestirile scriitorului ceh K. Capek este vorba de un dirijor, venit în America fără a cunoaşte limba engleză, care ghiceşte numai din accentele unei convorbiri, surprinse din întîmplare, că se pune la cale un asasinat.

Oare aşa ceva se poate întîmpla? Desigur, da!

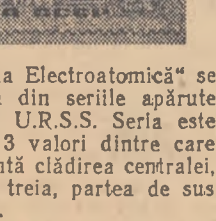
Nu ne este greu, chiar cînd nu cunoaştem limba respectivă, să ghicim, după „ton", că doi oameni se ceartă, sau se bucură revăzîndu-se, sau îşi povestesc lucruri triste ş.a.m.d. Tonul, intonaţia vorbirii, ne sînt de mare folos în asemenea împrejurări. In „ton" se exprimă pasiunea, ura, agitaţia, disperarea. Şi iată că stări de spirit atît de diferite ne sînt transmise nu prin cuvinte (adesea auzim cuvintele „sînt calm!" sau „sînt vesel!" spuse pe un asemenea ton încît simţim numaidecît că de fapt starea de spirit e tocmai inversă), ci prin anumite variaţii ale sunetului vocii, ale „intonaţiei vorbirii".

V-aţi gîndit vreodată să faceţi o legătură între „tonul" sau „intonaţia" vorbirii şi muzică? Cu siguranţă că aţi ajunge la concluzii interesante. Astfel, bunăoară, în ambele cazuri sunetele exprimă o stare sufletească, „tonul" are o semnificaţie expresivă. Apoi, atît felul de vorbire (nu limba, ci „tonul") cît şi felul de a cînta al unui romîn se deosebesc de cele ale unui american sau italian. Ele au deci o caracteristică naţională. Şi, mai departe, nu vi s-a întîmplat să imitaţi pe careva cum vorbeşte (chiar fără a-i reproduce întocmai cuvintele, ci numai tonul) sau să ascultaţi cîntecul „Tropa-trop" auzind în el şi mersul calului? Se poate deci spune că „tonul" în vorbire sau muzică are şi o semnificaţie plastică, de imitare şi zugrăvire a unor fenomene concrete din natură.

Există însă şi deosebiri între intonaţia vorbirii şi cea muzicală. Astfel, de pildă, în vorbire, intonaţia nu are decît un rol ajutător, accentul principal căzînd pe cuvinte şi conţinutul lor. Ar fi cu neputinţă să comunici — să zicem — realizările unei zile de muncă fără cuvinte, numai prin „ton". Din felul cum dai glas cuvintelor, frazelor, cel care te ascultă, aflînd rezultatele, îşi poate da seama că te bucuri sau eşti posac. Esenţialul rămîn cuvintele.

Muzica însă îşi propune să comunice oamenilor nu simple date sau situaţii, ci sentimente, stări sufleteşti, idei mai generale etc. In muzică intonaţia are rolul hotărîtor. Nu există muzică în afara intonaţiei. Cum se spune, „tonul face muzica"... Şi tocmai de aceea în practica istorică s-a şlefuit şi dezvoltat un sistem de organizare a acestor intonaţii, a sunetelor în general — un sistem muzical complex şi cuprinzător, care permite muzicianului talentat, stăpîn pe măiestria muzicală, să zugrăvească viaţa concretă, în toată amploarea ei, pe căi artistice specifice muzicii.

Noutăţi filatelice

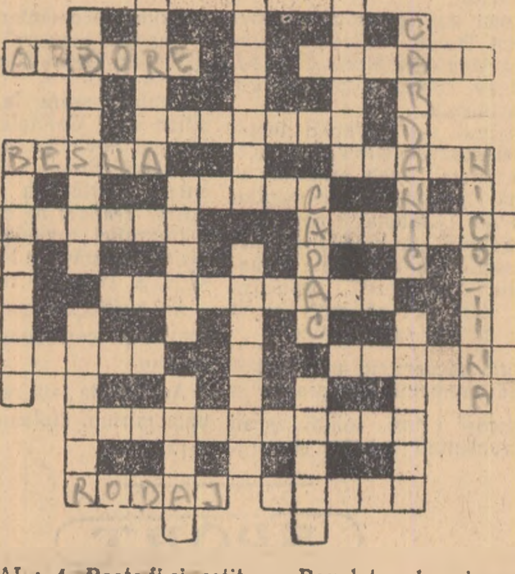


★ „Centrala Electroatomică" se numeşte una din seriile apărute de curînd în U.R.S.S. Seria este formată din 3 valori dintre care două reprezintă clădirea centralei, iar cea de-a treia, partea de sus a reactorului.

★ Pentru aniversarea împlinirii a 200 de ani de la naşterea compozitorului austriac Mozart, Austria a emis o serie de timbre formată dintr-o singură valoare de culoare albastru închis cu nominalul de 2,40 şilingi, reprezentînd portretul marelui compozitor.

★ Cu ocazia aniversării centenarului naşterii poetului italian G. Pascoli poşta italiană a emis o serie formată dintr-o singură valoare de culoare gri cu nominalul de 25 l, reprezentînd portretul poetului şi avînd ca inscripţie un vers al acestuia.

DIN MOTOARE



ORIZONTAL: 4. Poate fi şi cotit. — Regulator de mişcare; 6. In ţara lui agricultura nu este mecanizată. 7. Intuneric... — In aliajele antifricţiune; 8. Intre piston şi arborele cotit; 9. Rondele (şaibe) elastice — Lagăre; 11. Punct în afara centrului de rotaţie; 13. Piese de sprijin ale axelor în mişcare — Nu permite piuliţei să se slăbească; 15. Fără variaţii de temperatură (adj.); 17. Şlefuire fină a pieselor de frecare, în timpul exploatării motorului sau la banc — Repararea la timp a tractoarelor reprezintă pentru economia noastră un interes... (adj.).

VERTICAL: 2. Sistem de ungere; 4. Materialul activ din pasta de şlefuit (pl.) — Partea de jos a motorului de tractor. 6. A cupla motorul cu organele de transmisie; 7. Schelă petroliferă în Muntenia — Mijloc de aprindere; 9. Garnituri metalice pentru pistoane — A încărca bujia cu substanţe care împiedică aprinderea; 11. Rolul capotei — Oţel... tratat; 12. In diferenţial; 14. Axul... — Intre carter şi chiulasă; 16. Substanţă toxică din tutun.

ŞTIŢI CUM S-A NĂSCUT JOCUL DE FOTBAL?

De nenumărate ori aţi urmărit desigur din tribune jocul echipei favorite, care învinsă sau învingătoare în meciul de fotbal vă rămîne la fel de dragă. Alteori admiraţi măiestria lui Ozon sau Petschowschi. Dar v-aţi întrebat vreodată cum se juca fotbal cu 200, 300 sau chiar mai mulţi ani în urmă?

Şi fotbalul are istoria lui, şi încă o istorie deosebit de interesantă prin transformările pe care le-a suferit acest sport în cursul anilor.

Cu 621 ani în urmă

Multă lume vorbeşte despre fotbal ca despre un joc specific englez. Dar jocul cu balonul rotund era bine cunoscut şi în Franţa, mai ales în Bretania. Desigur că dacă aţi asista la o partidă de fotbal, în genul celei disputată acum mai bine de 600 de ani, nu aţi mai recunoaşte actualul fotbal. Drept poartă serveau nişte rame rotunde de fier acoperite cu hîrtie. Cine reuşea să treacă mingea prin hîrtie obţinea victoria. Meciul se încheia de obicei cu un bal şi numai învingătorii aveau dreptul să danseze, iar învinşii erau obligaţi să stea să privească. Dar un decret al regelui Carol al V-lea interzice în 1369 acest joc.

Interdicţia regelui Carol al V-lea nu a ţinut însă mult. Şi poate vi se pare curios. Dar regulile unui sport foarte asemănător fotbalului au fost întocmite... de un călugăr din mînăstirea Auxerres din Franţa. Şi fiecare nou călugăr venit, pe lîngă cartea de rugăciuni era obligat să aducă în mînăstire şi o minge. Aşa cel puţin spune legenda...

V-ar place fotbal cu 40 de jucători?

Gîndiţi-vă ce s-ar întîmpla dacă pe terenul stadionului „23 August" nu ar apărea 22 de jucători ci... 40. Căci aşa se juca fotbal pe la mijlocul secolului al XVI-lea în Italia după regulile stabilite de un anume Scaino, care a scris o carte avînd unul din capitole intitulat: „Giuoco di calcio" ceea ce însemna „fotbal". Şi astăzi încă în Italia fotbalul poartă numele de „calcio". Jucau deodată 20—40 de jucători deobicei în pieţele vechilor oraşe italiene. In fapt numărul jucătorilor depindea de mărimea „terenului de joc". Mingea avea un diametru de 9 cm. şi o greutate de circa 250 gr. Poartă nu exista şi golul se marca atunci cînd mingea trecea printr-un anumit loc stabilit la începerea jocului. De cele mai multe ori se socotea gol atunci cînd mingea intra... într-una din străzile ce dădeau în piaţă. Un amănunt interesant: arbitrul nu trebuia să fie atent pentru a stabili henţurile căci mingea putea fi dusă şi cu mîna. Probabil că jocul semăna cu rugbiul nostru de astăzi.

Primul club de fotbal din lume

Dacă scriam că în Franţa s-a jucat fotbal înainte ca insularii să cunoască acest joc trebuie în schimb să le recunoaştem englezilor întîietatea în organizarea primului club de fotbal din lume. Şi cei ce se ocupă cu istoria fotbalului socotesc de obicei anul 1855 ca începutul fotbalului modern. In acel an studenţii universităţii Cambridge jucau primele meciuri de fotbal. Puţin mai tîrziu s-a înfiinţat la Sheffield primul club de fotbal. După unii, în acelaşi an s-a jucat fotbal şi la Geneva. Deci, anul trecut sportul nostru iubit — fotbalul — şi-a sărbătorit centenarul.

Faţă de creşterea numărului de cluburi în Anglia s-a născut necesitatea organizării unui for director. Aşa că în 1862 a luat fiinţă federaţia de fotbal din Anglia.

Numărul jucătorilor nu era încă fixat. Abia peste trei ani, în 1865, în fiecare echipă joacă 11 jucători dintre care 8 în atac şi trei în apărare. După cum se vede fotbalul era încă de la origină un joc de atac şi nu de apărare aşa cum fac unele din echipele noastre, în special în repriza a doua... Strămoşii jucătorilor noştri de fotbal s-ar supăra desigur dacă ar asista la un asemenea joc. Aşa că şi din considerente... istorice se cere un joc ofensiv în fotbal.

In 1885 s-a ajuns la actuala formă a echipelor: un portar, doi fundaşi, trei mijlocaşi şi cinci înaintaşi. In cursul anilor şi regulile jocului de fotbal au suferit modificări importante.

Primul meci internaţional

Dacă astăzi la un meci internaţional de fotbal numărul spectatorilor se ridică la cîteva zeci de mii, în 1872, atunci cînd în oraşul scoţian Glasgow, se juca primul meci internaţional, spectatorii erau mult mai puţin numeroşi. S-au înfruntat atunci echipele Angliei şi Scoţiei, meci rămas tradiţional pînă în zilele noastre. Rezultatul: 0—0. După cum se vede încă de atunci scoţienii dădeau mult de furcă echipei Angliei!

Popularitatea fotbalului a făcut ca el să se răspîndească cu repeziciune, după regulile stabilite de englezi, în întreaga Europă. Mai întîi în Olanda şi-apoi în Danemarca, ţară care a avut o echipă foarte puternică pînă la primul război mondial. In 1882 se joacă fotbal şi în Elveţia, în 1890 în Cehia şi în 1903 şi în Iugoslavia.

Federaţia internaţională de fotbal asociaţie (FIFA) a fost înfiinţată în 1904, cu sediul la Zürich, în Elveţia.

Olimpiada şi campionatele mondiale

Anul acesta se va desfăşura, după cum ştiţi, Olimpiada de vară la Melbourne, în Australia. Printre sporturi figurează şi fotbalul. Acest joc a fost introdus pentru prima oară în programul Olimpiadei în 1908, la Londra. Au învins gazdele, echipa Angliei. Patru ani mai tîrziu, la Olimpiada de la Stockholm, a învins din nou Anglia. Iată şi alţi învingători: în 1920 la Anvers — Belgia, în 1924 la Paris — Uruguai, în anul 1928 la Amsterdam — din nou Uruguai. La Olimpiada desfăşurată la Los Angeles, în 1932, fotbalul nu era în program, pentru ca în 1936 la Olimpiada de la Berlin să fie introdus, cîştigătoare fiind echipa Italiei. La Olimpiada de la Londra din 1948 a învins Suedia, iar în 1952 la Helsinki, echipa R.P. Ungare. Rămîne acum să adăugaţi la această scurtă istorie a fotbalului la Olimpiadă încă o dată: echipa cîştigătoare la Melbourne. Un pronostic e greu de făcut deoarece nu se ştiu exact nici măcar echipele participante, care vor fi cunoscute, cele mai multe dintre ele, în cursul acestei veri, odată cu desfăşurarea preliminariilor în vederea calificării în turneul de fotbal al Olimpiadei.

Campionatele mondiale de fotbal sînt mai depărtate. Totuşi noi vă dăm cîştigătorii ediţiilor precedente ale campionatelor mondiale. In 1930 are loc la Montevideo, capitala Uruguaiului, primul campionat mondial. Inving gazdele. La ediţiile următoare cîştigă din nou echipele gazde, în 1934 în Italia echipa Italiei şi în 1938 în Franţa echipa Franţei. In 1950, campionatele s-au desfăşurat în Brazilia şi a ieşit învingătoare echipa Uruguaiului care, precum se vede, a cîştigat pînă acum de două ori turneul olimpic şi de două ori a ieşit campioană mondială. In 1954, la campionatele mondiale desfăşurate în Elveţia, a cîştigat echipa R.F. Germane care a învins, după cum vă amintiţi, după un meci dramatic echipa R.P. Ungare. De altfel, de atunci echipa germană nu şi-a mai confirmat performanţa fiind de nenumărate ori învinsă chiar de către echipe mai slabe.

...Acestea au fost doar cîteva amănunte despre istoria fotbalului.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52